

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔ' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 165 - ΤΙΜΗ, 0,015 ΕΥΡΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΛΙΟΛΟΥ 20 & ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ, 41221, ΚΩΔ. ΥΠ. 1603, ΛΑΡΙΣΑ - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2011

ΜΗΠΩΣ «ΕΞΕΣΤΗΜΕΝ» ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΕΛΕΙΩΣ;

1. ΣΕ ΠΟΙΑ ΑΛΛΗ ΧΩΡΑ.....

.....της υφηλίου αλλάζουν τόσο συχνά τα εκπαιδευτικά τους συστήματα με αποτέλεσμα ποτέ να μη παρέχεται μια συνεχής και πάγια παιδεία στα νεαρά βλαστάρια ενός έθνους; Που αλλού επίσης υπάρχει ένα παιδαγωγικό ινστιτούτο «φούρνος του χότζα» και μια Ακαδημία «αθανάτων» πεθαμένη, «σφιγγα» ακινησίας και σιωπής;

2. Σε ποια άλλη χώρα της υφηλίου υπάρχει τόση παραπαιδεία ώστε να απαξιώνεται τελείως το δημόσιο Σχολείο και να ομολογείται εμμέσως πλήν σαφώς η αποτυχία του και η ανικανότητά του να εισαγάγει παιδιά και μαθητές στην Ανώτατη εκπαίδευση, η οποία μάλιστα αποτελεί το δεκαετή στόχο και το όραμα ζωής, αλλά και την οικονομική αιμορραγία κάθε ελληνικής οικογένειας;

3. Σε ποια άλλη χώρα του κόσμου αφήνεται να υπάρχει ένα τέτοιο παράλογο και αυτοκαταστροφικό καθεστώς πανεπιστημιακού ασύλου ώστε τα ίδια τα παιδιά - κι όχι μόνο - να καταστρέφουν ό,τι με αίμα και ιδρώτα οι γονείς τους πληρώνουν για να γίνει και να μη τολμά κανένας να σταματήσει αυτή τη λεηλασία του εθνικού πλούτου;

4. Που αλλού πλήττεται τόσο βάνουσα η σημαία, η ιστορία, η γλώσσα και η θρησκεία, τα θεμέλια του Έθνους, ο πολιτισμός του και η παράδοσή του, τη στιγμή που εκτός συνόρων Ελλάδος όλα αυτά αποτελούν πολύτιμους θησαυρούς της Παγκόσμιας Κοινότητας;

5. Που αλλού πλήττονται τόσο βάνουσα οι χαμηλόμισθοι και οι χαμηλοσυνταξιούχοι και πληρώνουν πάντα οι ίδιοι τους φόρους και τα ελλείμματα της χώρας; Γιατί αυτή η επίθεση και οικονομική αφαιμάξη των ιδίων πάντα φορολογικών υποζυγίων; Μήπως θέλουν οι διο-

συνέχεια στη σελ. 2

Γνωρίζουμε στους φίλους του Αγώνα μας, που μας συμπαρίστανται ηθικά και οικονομικά, ότι: Η αναίρεσή μας στον Άρειο Πάγο (17-1-2011) συζητήθηκε. Ο δεσπότης Ιγνάτιος παρέστη με τον Νομικό του Σύμβουλο και η απόφαση αναμένεται μετά τριμήνου περίπου.

Σημειώνουμε όμως ότι, ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα της απόφασης του Αρείου Πάγου, αλλά και κάθε άλλου τελικώς δικάζοντος - κρίνοντος ελληνικού δικαστηρίου (επί της υπόθεσής μας), προτιθέμεθα να προσφύγουμε, με την αρωγή του νομικού επιτελείου των ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ, ενώπιον του ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ στο Στρασβούργο, για την προσβολή του δικαιώματός μας στις ειρηνικές συνθηροίσεις μας, τον (υπερμέτριο) περιορισμό στην ελευθερία της έκφρασης των ιδεών μας και της θρησκευτικής μας συνείδησης καθώς και για την πολυετή δικαστική μας ταλαιπωρία.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

Με χαρά διαπιστώνουμε ότι η εφημερίδα μας, παρ' όλους τους διωγμούς που υφίσταται από τον επιχώριο επίσκοπο Ιγνάτιο, επιτελεί το δημοσιογραφικό της έργο με συνέπεια, συμβάλλοντας στην ευσυνείδητη ενημέρωση των αναγνωστών της με άρθρα και σχόλια που ικανοποιούν τη φιλομάθεια και ενισχύουν το φρόνημά τους με θέματα εθνικά, παιδαγωγικά, θρησκευτικά, εκκλησιαστικά αλλά και επίκαιρα. Το ιδιαίτερο της χαρακτηριστικό είναι ότι προλαβαίνει τα γεγονότα ώστε αναγνώστες μας να τα θεωρούν φανταστικά. Με την πάροδο δε κάποιων μηνών, από δημοσιεύματα του ημερήσιου τύπου και το ίντερνετ, διαπιστώνουν του λόγου το αληθές.

συνέχεια στη σελ. 2

Διαβάστε

**ΓΙΑΤΟ
ΦΑΛΙΡΙΣΑΜΕ**

σελ. 3

**Ο ΔΙΩΓΜΟΣ ΤΩΝ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ
ΚΟΙΤΙΔΑ ΤΟΥΣ**

σελ. 4

**ΚΑΤΑΡΓΗΣΑΝ ΤΟ
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ**

σελ. 5

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

σελ. 3

**ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΣΤΟΥΣ
ΒΟΛΕΜΕΝΟΥΣ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ**

σελ. 5

ΟΙ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΕΣ ΤΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Να αποχωρήσουμε από το Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών, να σταματήσουμε τον διάλογο με τους παπικούς, να "σπάσουν" την σιωπή τους οι αντικομμουνιστές Αρχιερείς της Ορθοδόξου Εκκλησίας, και να συμπαρασταθούν εις τον διωκόμενον Επίσκοπον Ράσκακ και Πριζρένης του Κοσσοβού κ. Αρτέμιο, ζήτησε ο πρωτοπρεσβύτερος ομότιμος καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης π. Θεόδωρος Ζήσης,

σε ομιλία του στο Αρχονταρίκι του Ι.Ν. Αγίου Αντωνίου Θεσ/νίκης (2 Ιανουαρίου), τονίζοντας συγκεκριμένα τα εξής:

«Μορφές σαν τον επίσκοπο Αρτέμιο, τον διωκόμενο, τον αγωνιστή έχουμε ανάγκη, μορφές προφητικές. Ο Αρτέμιος έστειλε επιστολές προς όλους τους Αρχιερείς.

Επαναλαμβάνω την έκκλησή μου και την παράκλησή μου προς τους Αρχιερείς ότι αντί να σιωπούν μπροστά στο φαινόμενο του Αρτεμίου

συνέχεια στη σελ. 7

ΕΙΣΧΟΥΣΕΣ μορφές της Εκκλησίας

Μέγας Βασίλειος: Ο Άγιος Ιεράρχης

Την πρώτη ημέρα του έτους η Ορθόδοξη Εκκλησία τιμά και γεραίρει τη μνήμη του Αγίου Βασιλείου.

Ο Μέγας Ιεράρχης Βασίλειος υπήρξε ο γνησιότερος εκπρόσωπος του Ελληνο-Χριστιανικού πολιτισμού, συνετέλεσε μεγάλως στη διάδοση των Ελληνικών γραμμάτων και ανέλαβε τη ζωή του για τη στήριξη της Ορθοδοξίας και την ανακούφιση των δυστυχισμένων συνανθρώπων του.

Γεννήθηκε το έτος 330 μ.Χ. στην Καισαρεία της Καππαδοκίας από πλούσιους,

ευπαίδευτους και ενάρετους γονείς.

Γαλουχίηκε, ανατράφηκε και μεγάλωσε σε αληθινά χριστιανικό περιβάλλον από τη μάμη του Μακρίνα και τη μητέρα του Εμέλεια, γυναίκες που έκλειναν μέσα τους τα πλούσια δώρα της ευσεβείας, της πίστης και της αγάπης προς τον Σωτήρα Χριστό. Κατόρθωσαν να εμφυτεύσουν στην αθάνα και εύπλαστη ακόμη ψυχή του παιδιού τα σπέρματα της χριστιανικής πίστης, από τα οποία αναβλάστησε η πολύκλαδος ψυχή και η καρποφόρος αρετή του μεγάλου αυτού άνδρα. Ο ίδιος ο Βασίλειος

συνέχεια στη σελ. 6

Απόψεις

ΟΠΟΙΟΣ ΔΕΝ ΒΛΕΠΕΙ ΕΤΣΙ, ΒΛΕΠΕΙ ΘΑΜΠΑ!

ΑΥΤΕΣ τις ημέρες επαναλαμβάνεται η ιστορία με μαθηματική ακρίβεια!

ΑΥΤΕΣ τις ημέρες στην Εκκλησία μας αναβιώνουν οι ημέρες του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου!

ΕΙΝΑΙ αλήθεια ότι η κακία που φωλιάζει στην ανθρώπινη προσωπικότητα είναι η αιτία όλων των δεινών και των συμφορών που μαστίζουν τις ανθρώπινες κοινωνίες.

Η ΚΑΚΙΑ όμως που φωλιάζει σε ανθρώπινες προσωπικότητες - ΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΗ κάτω από το ράσο - ΕΙΝΑΙ διπλή ΚΑΚΙΑ!

ΚΑΙ αυτό το διαπιστώνουμε όταν μελετήσουμε την Εκκλησιαστική ιστορία - παραλληλίζοντας τις δύο εποχές, τότε και σήμερα.

ΑΛΛΑ ας πάρουμε τα γεγονότα με τη σειρά τους για να συγκρίνουμε τις δύο εκκλησιαστικές περιόδους.

ΤΟΤΕ, σε όλες τις βαθμίδες του κλήρου είχαν εισέλθει άνθρωποι κακοί - κάκιστοι πολλαπλασιάζοντας την καλυμ-

μένη κακία τους κάτω από το ράσο.

ΤΟΤΕ, σε όλες τις βαθμίδες του κλήρου είχαν εισέλθει άνθρωποι φιλοχρήματοι, κοιλόδουλοι, ανήθικοι, αγώμενοι και φερόμενοι απ' τα φιλήδονα βάρβαρα και άγρια ένστικτά τους καταξεφτιλίζοντας την Εκκλησία του Χριστού και καταληστεύοντας το ΙΕΡΟ ΧΡΗΜΑ ΤΗΣ που προσέφερε ο πιστός λαός του Κυρίου.

ΣΕ μια μόνο περιοδεία του στη Μικρά Ασία πάνω από τριάντα καθαίρεσε ανάξιους δεσποτάδες κι άλλους ανάξιους καλογεραπαπάδες και παπάδες.

ΟΛΟΙ αυτοί συστειρώθηκαν και τον πολέμησαν τον ΑΓΙΟ Ιωάννη το Χρυσόστομο σαν Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως τόσο λυσσαλέα, που είπε εκείνο το ανεπανάληπτο:

“Τίποτε δεν φοβήθηκα στη ζωή μου ούτε την σάρκα ούτε τον διάβολο ούτε τις αρχές και τις εξουσίες εκτός από τους κακούς δεσποτάδες”.

ΚΑΙ πράγματι όταν τον εξόρισαν στο Κουκουσό του

Πόντου ένα σμήνος από δεσποτο-καλογερο-παπάδες τον κατεδίωκαν συνεχώς στη μαρτυρική του πορεία να τον δολοφονήσουν.

ΣΗΜΕΡΑ η ιστορία επαναλαμβάνεται.

Δεσποτάδες ... δεσποτάδες ... πολλοί δεσποτάδες ... μαχαραγιάδες - ΠΛΟΥΣΙΟΙ με πολλά πολλά δισεκατομμύρια περιουσίες και καταθέσεις στις τράπεζες έχουν ξεσηκωθεί για να καθαρέσουν τους λίγους ΕΠΙΣΚΟΠΟΥΣ της Εκκλησίας, τους ακτήμονες που διαβιούν σε νοκάρικα σπίτια!

ΣΗΜΕΡΑ, πάλι ο πιστός λαός του Θεού έχει σχηματίσει μια ζώνη ασφαλείας πάνω εκεί στη Λάρισα, στην Αττική - και σήμερα στο Κόσσοβο για να προστατεύσει τους λίγους ΕΠΙΣΚΟΠΟΥΣ της Εκκλησίας μας απ' τους... δεσποτάδες!....

ΕΦ. ΠΑΤΡΙΝΕΣ ΩΡΕΣ - 94
ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ Χ. ΠΕΤΣΙΝΗΣ δημ/φος

ΜΗΠΩΣ «ΕΞΕΣΤΗΜΕΝ» ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΕΛΕΙΩΣ;

συνέχεια από την 1η σελίδα

ρισμένες εξουσίες να σκεφτόμαστε μόνο το θέμα της επιβίωσής μας και να περνάμε όλα τα άλλα ερήμην του λαού μας, με μουσική διπλωματία, κοινοβουλευτικές πλειοψηφίες και κομματικές πειθαρχίες;

6. Σε ποια άλλη χώρα οι δημόσιοι άνδρες, στην πλειονότητά τους Ορθόδοξοι, μεροληπτούν και δείχνουν τόση προκατάληψη εναντίον της πιο αγνής, ηρωικής και αιματοβαμμένης Εκκλησίας, που δεν οδηγεί μόνο στην αγιότητα τα τέκνα της, αλλά έδωσε και χιλιάδες μάρτυρες και ήρωες κληρικούς στους αγώνες του έθνους και δεν βαρύνεται με γενικά και θανάσιμα σκάνδαλα (αποικιοκρατία, χρηματισμό, αντιεπιστημονικότητα, παιδρασιά, συγχωροχάρτια...). Είναι δυνατόν ό,τι έχτισαν οι πρόγονοί μας και έβαλαν μέσα στο Σύνταγμα, να το αλλάζουν σήμερα εθνικές μειονότητες και σκοτεινές οργανώσεις, μάλιστα δε, χωρίς δημοψήφισμα;

7. Που αλλού η επίσημη θρησκεία περιφρονείται και εξευτελιζεται όσο τίποτε άλλο; Ένα υποτιθέμενο σχισμένο κοράνι και μόνο που δεν τους φιλήσαμε τα πόδια. Κι από την άλλη μεριά τόσες βλάσφημες ταινίες κατά του Χριστού! Τόσο βλάσφημοι πίνακες και ξεδιάντροπα κατά της θρησκείας μας τραγούδια, τόσα υποτιθέμενα σκάνδαλα, χωρίς μια διορθωτική συγγνώμη. Που αλλού περιφρονήθηκε και εμπαιχθηκε τόσο βάνουσα ο ορθόδοξος λαός μας; Περιφρονήθηκε με την διαγραφή του θρησκευματος και εμπαιχθηκε με την δήθεν επανεγγραφή του θρησκευματος στις ταυτότητες;

8. Σε ποια άλλη χώρα της υψηλού σκέφτονται πρώτα τους ξένους και μετά τους γηγενείς; Ποια άλλη χώρα διώχνει τα καλύτερα παιδιά της εκτός συνόρων και κρατάει εδώ τις μετριότητες, δίνει προτεραιότητα σε όλα στους αλλοδαπούς και απομειώνει τα δικαιώματα της πλειοψηφίας; Οι αρμόδιοι, φορείς και πρόσωπα, λές και από συμφώνου και συστήματος συναγωνίζονται ποιος θα προδώσει και θα καταστρέψει περισσότερο τη χώρα και το λαό της. Που αλλού συμπεριφέρονται τόσο περιέργα «ανεξάρτητες» αρχές και διάφοροι «συνήγοροι»;

9. Ποια άλλη χώρα με τόσο μεγάλη ιστορία ανδρείας και φιλοπατρίας, με κερδισμένους όλους τους μεγάλους πολέμους στα πεδία των μαχών κάνει τόσο μεγάλες υποχωρήσεις και γκάφες στα διπλωματικά τραπέζια και μετά από κάθε νικηφόρο πόλεμο, τρέφει ο ένας τον άλλο και πορεύεται συνεχώς συρρικνούμενη εδαφικά και χάνοντας εδάφη και πληθυσμούς η χώρα; Είναι δυνατό να λέμε για κομμάτια του ελληνισμού ότι «κείνται μακράν» και ότι «τη σημαία την πήρε ο αέρας»;

10. Ποια άλλη χώρα ανέχεται τέτοια διαφθορά πολιτικών, τέτοια ανικανότητα, τέτοια υποτέλεια αρχόντων σε ξένα κέντρα αποφάσεων, τέτοια ξενομανία, τέτοιο άκαρπο κομματισμό και εξευτελισμό του πολιτικού βίου και δεν ξεσηκώνεται και δεν μπορεί να αναδείξει έναν αξιο ηγέτη, άνθρωπο αρετής και δυνάμει, να ηγηθεί μας νέας πορείας; Μας κυβερνά εδώ και χρόνια μια ξεπουλημένη σε ξένες δυνάμεις - λιγότερο ή περισσότερο κάθε φορά - μειονότητα. Αυτό είναι εθνική ντροπή και κατάντημα! Ποιοί τελικά μπορούν να κυβερνήσουν, να οδηγήσουν στα πεπρωμένα του και να σώσουν αυτό τον λαό;

11. Ποια άλλη χώρα συμφωνεί και λέει ΝΑΙ σε όλα σε ψέματα, σε πολιτικούς μύθους, τρέφεται με αυτούς επί χρόνια ικανά, πιστεύει σε θρύλους, δημιουργεί είδωλα, στήνει αγάλματα σε ανθρώπους που έκαναν εθνική ζημιά (μπορεί και κάποιο μικρό καλό); Άνθρωποι ανήτικοι, ανέσποιοι, απάτριδες ηγέ-

θηκαν αυτής της ηρωικής χώρας, τη στιγμή που ο άτακτος βίος τους είχε γίνει πρωτοσέλιδο των ξένων εφημερίδων. Όλοι σχεδόν οι αποτυχημένοι μετά την πολιτική τους σύνταξη φτειαίνουν κι ένα χρηματοδοτούμενο ίδρυμα για την διαιώνιση του είδους τους;

12. Υπάρχει τέτοια άλλη χώρα κάπου στον κόσμο με τόση εξωφρενική νοστορπία αστυφιλίας, που έχει συγκεντρωθεί τόσος πληθυσμός στα μεγάλα αστικά κέντρα με μηδενική προσωπική και κοινωνική ζωή και αξιοπρέπεια; Που έδωσε τα πάντα για να εξασφαλίσει την αίγλη και τον τίτλο του πρωτευσσιάνου χάνοντας ουσιαστικά προνόμια ζωής; Και να μη κάνει κανένα κάποια προσπάθεια αναχαίτισης αυτού του ρεύματος;

13. Ποια άλλη χώρα ανέχεται καθημερινά τέτοιον οχετό βρωμιάς μέσα στα σπία των οικογενειών της από μια χυδαία και αμαρτωλή τηλεόραση όπου κυριαρχούν η ομοφυλοφιλία, η γύμνια, η επιτηδεύση, και η επιδειξη; Πως βάζουμε χρόνια τώρα μια κακιά δασκάλα μέσα στην ερώτηση του σπιτιού μας και μετά θέλουμε να βγούνε τα νέα παιδιά ηθικοί και τίμιοι πολίτες και όχι εγκληματίες; Γιατί παραξενεύομαστε που τα τουρκικά τηλεοπτικά έργα έχουν τόση απήχηση σήμερα; Διότι εκπέμπουν μια αξιοπρέπεια, κάποια ιδανικά (μαζί με την προπαγάνδα τους), πράγματα δυστυχώς ξεχασμένα και χαμένα σε μας, ευρισκόμενα μόνο στα λεξικά.

14. Σε ποια άλλη χώρα του κόσμου με τελείως παράλογο τρόπο χωρίς καμιά έννοια λογικής και σωφροσύνης ανοίχτηκαν διάπλατα τα σύνορά και μήκαν μέσα εκατομμύρια ξένων; Πως δεν υπήρξε καμιά διορατικότητα και προορατικότητα για το μέλλον; Τι θα γίνουν αυτοί οι άνθρωποι; Που θα μείνουν; Που θα δουλέψουν; Τι θα απογίνουν οι δικόι μας; Ποιους πρέπει να βοηθήσουμε πρώτα; Γιατί βάζουν σε τέτοιο πειρασμό το λαό μας και την Εκκλησία του; Πόσο «ανόητοι» ήμασταν να υπογράψουμε τέτοιες συνθήκες για να γίνει η χώρα μας κέντρο υποδοχής μεταναστών - παγκόσμια πρωτοτυπία! - και οι άλλοι λαοί να έχουν την ησυχία τους;

15. Γιατί ξοδεύουμε περισσότερα από όσα μπορούμε, δανειζόμαστε περισσότερα από όσα θα ξεπληρώσουμε, αρχίζουμε και δεν τελειώνουμε τα έργα μας; Γιατί τόση επιπολαιότητα και μεταβλητότητα συμπεριφοράς; Γιατί δουλεύουν οι περισσότεροι για τους λιγότερους; Μέχρι πότε θα υπάρχουν θύματα και αετονύχηδες, υπερεργολάβοι μαρξιστές, που άνθισαν επί κομμουνισμού, πλουτίζουν και επί καπιταλισμού, δίπλα - δίπλα με τις πολυεθνικές, τις τράπεζες και το κεφάλαιο; Πόσο ακόμη θα κυβερνούν δυό - τρεις οικογένειες τον τόπο; Πόσο θα πληρώνουμε αδιευκρίνιστες μη κυβερνητικές οργανώσεις;

16. Σε ποια χώρα δεν υποστηρίζεται η οικογένεια; Που αλλού θεωρήθηκαν τα πολλά παιδιά τεκμήριο ευημερίας και φορολογούνται; Είναι δυνατό να μη ενισχύεται η τεκνογονία σε μια γηρασμένη χώρα, να ευνοούνται νομοθετικά τα διαζύγια και οι εκτρώσεις, και να μη υποστηρίζεται η πολυτεκνία με όλα τα μέσα που διαθέτει μια σύγχρονη πολιτεία; Ποιο μέλλον θα έχει μετά; Δεν είναι βλακεία πρώτους μεγέθους να μη βοηθούνται οι οικογένειες; Πως είναι δυνατό να μη ενισχύεται στο ξεκίνημά του ο νέος με δουλειά, σπίτι κι ένα καλό μισθό; Τι να την κάνει μια γεναία σύνταξη, όταν αποθαφρύνεται στην αρχή της ζωής του;

17. Σε ποια χώρα του κόσμου έχουν αποδιοργανώσει τόσο πολύ την έννομη τάξη; Μας βλέπουν και γελάνε οι λαοί της γης;

«Έλληνες αεί παίδες εισ!». Φοβερό! Προσπαθούν να επιβάλλουν την τάξη με μια ξεδοντιασμένη υπηρεσία μέτρων τάξεως! Πως είναι δυνατόν τόσα χρόνια να κυβερνά αυτό τον τόπο το πολιτικό κόστος; Γιατί σκεφτόμαστε τις εκλογές μόνο και την δική μας εξέλιξη και όχι τις επόμενες γενεές των Ελλήνων; Πως είναι δυνατόν να κατευθύνει αυτό τον τόπο μια ελάχιστη μαρξιστική δημοσιογραφία, η οποία κάνει τόσο θόρυβο, χωρίς όμως να αποτυπώνεται εκλογικά αυτό το φαινόμενο;

18. Έχουμε μείνει μόνο με την ιστορία μας και τον καταληστευμένο πολιτισμό μας, με τις θάλασσές μας και τα εξαχρεωμένα από τον αλητοτουρισμό νησιά μας και αποτελεί δυστυχώς δείγμα «αρχοντιάς» και βιοτικού επιπέδου γιατροί και δικηγόροι να φτειαίνουν βίλλα στη Μύκονο και να περνούν εκεί τις διακοπές τους αγκαλιασμένοι με πολιτικούς μας και ανθρώπους του κεφαλαίου.

19. Τι φταίει λοιπόν και είμαστε έτσι; Πως πέσαμε τόσο χαμηλά; Πως γίναμε τόσο αναποτελεσματικοί και αυτοκαταστροφικοί. Τι φοβόμαστε; Γιατί φοβόμαστε; Γιατί τέτοια αστάθεια φρονημάτων και ρευστότητα χαρακτήρα; Έως πότε θα σγά ο άμβωνας και η ησυχαστική έρημος; Δεν είναι κομματικά αυτά τα θέματα ή στεγνά πολιτικά. Είναι εθνικά, πνευματικά και ανθρώπινα και έχει λόγο η Εκκλησία, να μιλήσει και να στηρίξει τα παιδιά της, μεταξύ των οποίων είναι και οι κάθε απόχρωσης πολιτικοί. Μας κοροϊδεύουν δυστυχώς όλοι μπροστά στα μάτια μας, μετανάστες και ξένοι παράγοντες. Γίναμε «παλιόψαθα των Εθνών»!

20. Γιατί δεν μιμούμαστε στα καλά και στα σωστά τους ξένους; Την εργατικότητα των Γερμανών, την αφοσίωση των Ιαπώνων, την εθνική ενότητα των Τούρκων, την εμμονή των Άγγλων, τον πατριωτισμό των Ιρλανδών, την αποφασιστικότητα των Αμερικανών, την αποτελεσματικότητα των Γάλλων; Χάσαμε μέσα σε μια νύχτα το πιο αρχαίο νόμισμα της Ευρώπης, τη δραχμή, τη στιγμή που η Αγγλία διακήρυξε πως το «ευρώ» δε θα περάσει την πύλη του Μπάκιγχαμ! Δεν μπορούμε να οργανωθούμε λίγο σαν κράτος; Να απογαλακτισθούμε από το: «ανήκομεν εις την Δύση» και να αποκτήσει πλέον νόημα και ουσία το: «Η Ελλάδα στους Έλληνες»; Πρέπει πάντοτε να φέρνουμε άλλους να μας κυβερνήσουν; Βασιλέα και αντιβασιλεία, συμβούλους και τρούικα, επιτρόπους και πρεσβευτές; Τόσο στέρεψε σε πρόσωπα και ιδέες ο «αίωνιος» Ελληνισμός;

21. Γιατί μας αρέσει το ψέμα; Ζούμε με τα ψέματα; Καταπίνουμε καθημερινά τα ψέματα! Ψηφίζουμε τα ψέματα. Ποιος θα μας πεί τελικά την αλήθεια για τη νύχτα της 17 Νοέμβρη του 1973, για το Βατοπέδι, για τη «17 Νοέμβρη», για το Μνημόνιο, για το Αιγαίο, για την Κύπρο, για τη Ζίμην; Γιατί τόσα ασύμφωνα πορίσματα στις εξεταστικές και τόσο δυσβάστακτοι - αδιάβαστοι καταχωνιασμένοι φάκελοι; Πάντοτε θα επαναλαμβάνεται το ίδιο στείορο σενάριο: Ενώ όλο τον άλλο καιρό θα υβρίζουμε καθισμένοι αναπαυτικά στον καναπέ μας τους «ψεύτες και τους κλέφτες», όταν θα έρχεται η ώρα της κάλπης, θα γινόμαστε δειλοί και αναποφάσιστοι να πράξουμε κατά συνείδηση και θα ψηφίζουμε παραδοσιακά και κομματικά τους καταστροφείς μας; Λέμε λοιπόν κι εμείς ψέματα στον ίδιο μας τον εαυτό τελικά. Γιατί τόση παιδικότητα, αντιπατικότητα και διχασμός προσωπικότητας; Μήπως χρήζουμε ψυχολογικής ανάλυσης και ψυχιατρικής θεραπείας; Δεν γίνονται άλλοι αυτά! Θέλουμε «διάβασμα!» Μήπως «εξεστημεν» (τρελαθήκαμε) ομαδικά και εθνικά;

Χριστιανική Εστία Λαμίας

ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

συνέχεια από την 1η σελίδα

Στο φύλλο του Ιουνίου 2010 (No 156) και στην πρώτη σελίδα δημοσιεύσαμε άρθρο με τον τίτλο: ΠΩΣ ΜΑΣ ΕΔΕΞΕ Η Ε.Ε. ΣΤΟ ΔΝΤ», απόσπασμα του οποίου αναδημοσιεύουμε.

ΙΟΥΝΙΟΣ 2010 — **ΛΓΩΝΑΣ 5**

Τι χρειάζεται άραγε να έχουμε κυβέρνηση; Όταν διαβάσεις σελίδα-σελίδα το μνημόνιο, βγαίνει το συμπέρασμα αβίαστα, και μένεις κυριολεκτικά άναυδος. Οί νεοί κυβερνήτες μας ελέγχουν με τους ανθυποασπιστές τους (την περίφημη «Τρόικα») τα πάντα: τα υπουργεία, την Τράπεζα της Ελλάδος... Όλοι είναι υποχρεωμένοι να δίνουν κάθε εβδομάδα αναφορά!

Η «Τρόικα» παρακολουθεί την πιστή εφαρμογή όσων υπογράψαμε και καταγράφονται στο Μνημόνιο, που αποτελεί συνθήκη παράδοσης... χωρίς όρους! Προβλέπονται μάλιστα ποινές και πρόστιμα αναλυτικά, έτσι ώστε να μην παραβιάσουμε το παραμικρό. Αν καθυστερήσουμε να πληρώσουμε μια δόση, πέρα από 30 ημέρες, μπορούν οι δανειστές μας - ΔΝΤ και κράτη Ε.Ε. - να έρθουν και ν' αρχίσουν τις κατασχέσεις, όπου και σε ό,τι θελήσουν (!) από νησιά ως και την Ακρόπολη! Μη γελάτε, αυτό υπογράψαμε. Δεν έχουμε ούτε το δικαίωμα να επικαλεστούμε την εθνική μας κυριαρχία!

Με την παρέλευση εξαμήνου στις 2/12/2010 ανακοίνωση του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών στηλιτεύει τη σύμβαση - Μνημόνιο - που υπέγραψε η χώρα μας με την «Τρόικα» και δια της οποίας παραβιάζεται η θεμελιώδης αρχή σεβασμού Κυρίαρχου Κράτους.
Το δημοσιευθέν κείμενο

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

«ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΕΥ ΟΡΩΝ»

Με το άρθρο 14 παρ. 5 της σύμβασης η Ελλάδα παρατείνεται **ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΑ** και **ΑΝΕΥ ΟΡΩΝ** από τις ασυλίες προστασίας της εθνικής κυριαρχίας. Τέτοιους προτόγνωρος όρος δεν συναντάται ούτε σε αποικιοκρατικές συμβάσεις. Είναι όρος που παραβιάζει θεμελιώδεις αρχές του δικαίου σε όλα τα επίπεδα: του διεθνούς, του ευρωπαϊκού και του εθνικού δικαίου. Πρόκειται για όρο ο οποίος παραβιάζει τη θεμελιώδη αρχή σεβασμού της κυριαρχίας του κράτους - απειλεί, θέτει σε κίνδυνο και προσβάλλει στον πυρήνα τους τα κυριαρχικά δικαιώματα, την ίδια την κυριαρχία και την υπόσταση της χώρας. Ο κίνδυνος καθίσταται άμεσος, αν συνδυαστεί με τον όρο της Σύμβασης, ότι οι δανειστές, όλοι μαζί ή με συμφωνία όλων, μπορούν να μεταβιβάσουν σε τρίτη χώρα τα δικαιώματά τους από τη Σύμβαση.

Εκπλέον στη σύμβαση ρητά ορίζεται ότι διέπεται από το **ΑΓΤΑΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ**.

Αποκλειστικά Αρμόδιο Δικαστήριο συμφωνήθηκε να είναι το **Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δηλαδή των δανειστών μας.**

Η δανειακή σύμβαση είναι **ΕΚΝΟΜΗ**.

ΚΑΛΟΥΜΕ την ελληνική Βουλή, να τοποθετηθεί επί της δανειακής σύμβασης η οποία από τις 4 Ιουνίου 2010 έχει κατατεθεί σε αυτήν.

Χωρίς κάποιο προηγούμενο παραδώσαμε με μόνη μια υπογραφή την εθνική μας κυριαρχία, ολόκληρη τη δημόσια περιουσία μας.

Από της συστάσεως του νεοελληνικού κράτους είμαστε συνηθισμένοι να δανειοδοτούμαστε. Τέτοιους όρους, όμως, ο υ δ ε π ο τ ε αποδεχτήκαμε.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ Ν' ΑΠΑΛΕΙΦΘΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΚΑΙ ΤΗ ΔΑΝΕΙΑΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΟΙ ΟΡΟΙ ΠΟΥ ΘΙΓΟΥΝ ΤΑ ΚΥΡΙΑΡΧΙΚΑ ΜΑΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ.

Ο Πρόεδρος
Δημήτρης Χ. Παζινός

Στις 11/12/2010 στο κανάλι BLUE SKY και στην εκπομπή του Κώστα Μαρδά, ο συνταγματολόγος και ομότιμος καθηγητής του Συντ/κού Δικαίου στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας κ. Γεώργιος Κασμάτης σε μια αποκαλυπτική συνέντευξη έκανε «φύλλο και φτερό» την περιλάλητη σύμβαση - Μνημόνιο - και αποκαλύπτοντας ό,τι και η εφημερίδα μας, τόνισε:

«ακόμη και την ... Ακρόπολη μπορούν να κατασχέσουν οι δανειστές μας εάν δεν δώσουμε τη δόση του δανείου που έχουμε συνάψει με την "Τρόικα"... Χαρακτήρισε πρωτοφανή για τα παγκόσμια χρονικά την παραίτηση της χώρας μας από την ασυλία δημόσιας ιστορικής περιουσίας».

Τα παραπάνω και πλήθος άλλα υποδεικνύουν ότι, μπορεί η εφημερίδα μας να είναι μικρή αλλά πρωτοπορεί και ό,τι γράφει είναι ελεγμένο και διασταυρωμένο όπως και άλλες φορές γράψαμε.

ΧΩΡΙΣ ΗΘΙΚΗ

Στον “Αγώνα”, Δεκεμβρίου 2010, αναφερθήκαμε στην πρώτη βάση της φιλελεύθερης λεγόμενης οικονομίας (καπιταλισμού), δηλαδή στην Εμποροκρατία και είπαμε ότι, με το μοναδικό κριτήριο, που για εμάς είναι η Αγία Γραφή, η εμποροκρατία απορρίπτεται διότι θεοποιεί το χρήμα σε βάρος της αθάνατης ψυχής του ανθρώπου, δημιουργεί πολέμους, πληθωρισμό, δουλεμπόριο, αποικίες κ.λ.π.

Μπροστά στα κοινωνικά αδιέξοδα που δημιουργήσε η εμποροκρατία με τους περιορισμούς στο εισαγωγικό εμπόριο, ήρθαν οι οικονομολόγοι της **φυσιοκρατίας**. Οι φυσιοκράτες κατάργησαν την εμποροκρατία και έφτασαν να διδάσκουν εντελώς τα αντίθετα. Ποια είναι η διδασκαλία τους; Είπαν και λένε δυστυχώς και σήμερα, ότι το δικαίωμα της ιδιοκτησίας είναι δικαίωμα φυσικό για το άτομο. Το άτομο, κάθε άνθρωπος, διακήρυξαν, έχει το δικαίωμα να διαθέτει ελεύθερα, όπως θέλει, την περιουσία του. Καμιά δέσμευση δεν επιτρέπεται σ’

αυτό. Έξω η ηθική από την επιχείρηση και από κάθε οικονομική συναλλαγή. Κατάργησαν τους περιορισμούς των εμποροκρατών στις συναλλαγές και με σεντόρια φωνή διακήρυξαν την ελευθερία της οικονομικής κίνησης του ατόμου!

Η **φυσική τάξη (φυσιοκρατία)** είναι σεβαστή, όπως και οι φυσικοί νόμοι διακήρυξαν οι διάδοχοι των εμποροκρατών. Όταν “σέβεται” τη φυσική τάξη διώχνει την ηθική από την κοινωνία! Αυτό έγινε. Μπήκαν οι βάσεις του **οικονομικού ατομισμού**. Το “καρκίνωμα” της κοινωνίας, το οποίο παγκόσμια πλασάρεται με την ύπουλη παγκοσμιοποίηση στην οποία είναι “στρατευμένοι” οι πολλοί ασυνείδητα και οι **λίγοι συνειδητά!**

Οι εμποροκράτες, όπως είδαμε, θεοποίησαν το χρήμα ενώ οι φυσιοκράτες θεοποίησαν το κτήνος (ένστικτο) που υπάρχει μέσα στον άνθρωπο. Συνεργασία και των δύο στην αποκτήνωση του ανθρώπου! Μπορείς, ελεύθερα να πατείς επί πτωμάτων για να αποκτήσεις

το αγαθό των αγαθών που είναι το ... χρήμα, είπαν οι “νέοι” οικονομολόγοι. Αυτή η “θεωρία” οδήγησε εδώ που βρισκόμαστε και μ’ αυτή προχωρούμε στα χειρότερα! Ας οπλιζόμαστε πνευματικά.

Η επίδραση των θεωριών (εμποροκρατών και φυσιοκρατών) είναι φανερή πολύ σήμερα. Η λατρεία του χρήματος και η σκληροκαρδία των επιχειρηματιών είναι έκδηλα σημεία της σημερινής κοινωνικής παρακμής.

Το οικονομικό συμφέρον κυριαρχεί παντού και η ηθική υποχωρεί. Και επειδή στον ασύδοτο οικονομικό ανταγωνισμό επικρατεί ο ισχυρότερος, αυτός, το “εκλεκτό” παιδί, της Οικονομίας της Αγοράς, υπόταξε και την πολιτική στις οικονομικές του επιδιώξεις κι έτσι, μαζί με την οικονομία που πήρε διαζύγιο από την ηθική συμπορεύεται και η πολιτική του κόσμου τούτου με το ψεύδος και την ατιμία!

Ο οικονομικός ατομισμός ή οι Αγορές, όπως αποκαλούνται από τα “σπουδα-

σμένα” παιδιά (οικονομολόγους) της παγκοσμιοποίησης, είναι εντελώς αντίθετος στη διδασκαλία και στη γνήσια παράδοση της Ορθοδοξίας που δίνει την έννοια της αδελφότητας, της Εκκλησίας, όπου κυριαρχεί το πνεύμα της κοινής προσπάθειας, της αλληλοβοήθειας και της συνεργασίας. Ο ατομισμός, που καλλιεργούν τα άθεα καθεστώτα, οδηγεί στη ζούγκλα!

Το άτομο, ως πρόσωπο, χριστιανικά πρέπει να σωθεί. Θα σωθεί όμως και με την προσφορά του τη συνειδητή προς τον πλησίον, προς το κοινωνικό σύνολο. Ο χριστιανός εργάζεται για να **προσφέρει** και αμείβεται για να ζει! Βαρύτητα λοιπόν στην προσφορά, **στο δίνω** και όχι στο παίρνω! **Στο δίνω**, εκτός από τα υλικά αγαθά υπάρχει και το πνευματικό. Σε καμιά περίπτωση δεν μπορούμε να είμαστε, ως ορθόδοξοι, ελλιπείς. “Τα πάντα και εν πάσι Χριστός”. Το σώμα και η ψυχή μας είναι του Θεού.

Συν Θεώ, θα συνεχίσουμε στο επόμενο.

ΧΩΡΙΣ ΘΕΟ

Θα κάνουμε μια σύντομη αναφορά στις ιδέες που κυβερνούν τον κόσμο. Επιμένουμε σ’ αυτό διότι έχει σημασία, υπάρχει σχέση ανάμεσα στη θεωρία (ιδέα) και πράξη-έργο. Κάπου, ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, λέγει: «Δόγματα πονηρά φαύλον βίον διδάσκουσι και φαύλος βίος δόγματα πονηρά τίκτει». Γύρω από τη σχέση, λόγων και έργων, υπάρχουν πολλές λαϊκές παροιμίες. «Αυτός, όταν βάλει κάτι στο μυαλό του θα το κάνει!», ακούμε να λέει ο λαός.

Ύστερα από τη σύντομη αυτή εισαγωγή, θα δούμε, πάντα σε απλή αναφορά για την καλύτερη κατανόηση από όλους την ταύτιση ιδέας και πράξης. Προκαταβολικά λέμε ότι οι ιδέες που κυβερνούν τον κόσμο παίρνουν επιστημονικό χαρακτήρα και όταν η “επιστήμη” γίνεται θεός όλα υποτάσσονται σ’ αυτή και εκτοπίζεται από τη ζωή της κοινωνίας ο Άγιος Τριαδικός Θεός! Αυτό ζούμε και γι’ αυτό φθάσαμε εδώ που φθάσαμε και αναμένονται χειρότερα!

1. Εμποροκρατία:

ιστορική αναδρομή

Όταν έπεσε το καθεστώς των ευγενών και φεουδαρχών η εξουσία συγκεντρώθηκε στα χέρια του Ηγεμόνα και δημιουργήθηκε το απολυταρχικό οικονομικό σύστημα της εμποροκρατίας. Τι σημαίνει αυτό; Πρακτικοί κανόνες και αρχές των εμπορών και

επιχειρηματιών. Η νέα τάξη ευνοεί το χρήμα των ανθρώπων της “πιτάσας”. Το αποτέλεσμα: θεοποιήθηκε το χρήμα. Η θεοποίηση του οικονομικού παράγοντα δεν έγινε μόνο από τα άτομα αλλά κυρίως έγινε από το κράτος το οποίο χρειαζόταν το χρήμα για τη συντήρηση του στρατού για τους κατακτητικούς πολέμους. Ενισχύθηκε, για τους σκοπούς του κράτους, το εξαγωγικό εμπόριο και περιορίστηκε το εισαγωγικό. Σκοπός του κράτους ήταν να υπάρχουν πάντα οι εξαγωγές μεγαλύτερες από τις εισαγωγές. Εδώ έχουμε τη δημιουργία αγορών στο εξωτερικό και των αποικιών. Οι αποικίες έδωσαν πρώτες ύλες και φτηνή εργασία.

Αρχίζουν έτσι οι πόλεμοι και οι διπλωματικές ατιμίες. Αρχίζει ο μεσαίωνας να κάνει την παρουσία του και στο εξωτερικό. Η “πολιτισμένη” Δύση (κράτη) έδωσε τρομοκρατικά δικαιώματα στα άτομα για οικονομικούς σκοπούς. Ακόμα και πόλεμο, είχαν δικαίωμα να κάνουν οι δυτικοί, εναντίον μη χριστιανικών χωρών εννοείται στο όνομα. Γιατί και οι Εβραίοι στην πράξη ως κράτος ούτε ήταν ούτε είναι χριστιανοί. Εδώ έχει την αρχή του και το δουλεμπόριο.

Η θεοποίηση του χρήματος έγινε με «το αγαθό των αγαθών». «Το χρήμα γεννά το εμπόριο και το εμπόριο γεννά

το χρήμα».

Ποιο ήταν τελικά το αποτέλεσμα; Η χρεοκοπία των κρατών. Το χρήμα δεν έχει αξία όταν πίσω δεν υπάρχουν αγαθά. Έχουμε δηλαδή πληθωρισμό.

Χωρίς αμφιβολία, με βάση την Πίστη μας (Ορθοδοξία), η **εμποροκρατία** ως οικονομικό και κοινωνικό σύστημα απορρίπτεται για τους εξής λόγους:

1. Με τη θεοποίηση του χρήματος οι εμποροκράτες θεμελίωσαν **την κοινωνική ιδωλολατρία**. Τα αποτελέσματα είναι ορατά σήμερα. Επιτυχημένος θεωρείται ο οικονομικά ισχυρός.

2. Το «αγαθό των αγαθών», δεν είναι το χρήμα αλλά η ψυχή του ανθρώπου, για την οποία δεν υπάρχει αντάλλαγμα.

3. Οι κατακτητικοί πόλεμοι, όπως και οι οικονομικοί καταδικάζονται.

4. Καταδικάζονται επίσης οι αποικίες, το δουλεμπόριο και η πειρατεία.

5. Η έκδοση ακάλυπτου χαρτονομίσματος (πληθωρισμός) βλάπτει τις μικρές οικονομίες, τις εξανεμίζει.

6. Για χάρη του χρήματος υποβιβάζεται η εργασία του ανθρώπου.

7. Η αύξηση του συναλλάγματος (αυτοσκοπός) δεν έχει ηθικό νόημα και είναι απαράδεκτη.

Χαράλ. Γρ. Κοντός
τ. καθηγητής ΤΕΙ –
Οικονομολόγος
Δικηγόρος

Γ΄ΑΥΤΟ ΦΑΛΙΡΙΣΑΜΕ

Συμπεριφορές:

- Στη λιμοκτονούσα Νιγηρία δικάστηκαν, φυλακίστηκαν και κατασχέθηκαν τα κλεμμένα τριών υπουργών που είχαν αναμιχθεί στο τοπικό σκάνδαλο Siemens.

- Στο σπαρσασμένο Αφγανιστάν η Κεντρική τράπεζα ανέλαβε τον έλεγχο της Kabul Bank, λόγω χρηματισμού των δύο κορυφαίων στελεχών της, των οποίων κατάσχεσε τις επαύλεις στο Ντουμπάι, αξίας 160 εκ. δολαρίων.

- Στην Κροατία, ο τ. υπουργός Άμυνας, Μπεν Ρόνσεβιτς καταδικάστηκε σε 4 χρόνια φυλακή γιατί πρότεινε να αγοραστούν φορτηγά για τις ένοπλες δυνάμεις κατά 2 ψωροκατομμύρια ακριβότερα.

Ο Κροάτης πρώην πρωθυπουργός Ιβο Σανάντερ συνελήφθη στα σύνορα με την Αυστρία, διότι θεωρείται ύποπτος για κατάχρηση εξουσίας.

- Ο...

- Εμείς, εδώ, αγοράζουμε χωρίς διαγωνισμούς και με απευθείας ... χωρίς να τους ενοχλήσει κανείς.

-Μόνο για τα υποβρύχια, οι μίζες - όπως έγραψε ο τύπος - υπολογίζονται μεταξύ 150 - 200 εκατ. ευρώ και κανένας δεν ιδρώσε το αυτί...

Γί αυτό κ. Αφγανοί, Νιγηριανοί, Κροάτες... Είσατε απαράδεκτοι... και σκληροί...

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΔΟΓΜΑΤΙΚΗ 5^{ον}

Α΄ ΘΕΟΛΟΓΙΑ - (ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ)

του πρεσβυτέρου
Ευστάθιου Κολλά Ορθόδοξος Θεολόγος,
εκκλ/κος συνήγορος, επίτιμος πρόεδρος εφημ. κληρου Ελλάδος

Η εφημερίδα μας σε συνέχειες
θα δημοσιεύει την «Ορθόδοξη Δογματική»
προς edραίσωση της Ορθοδόξου Πιστεύς μας

ΘΕΟΛΟΓΙΕΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΟΛΛΩΝ ΕΙΔΩΝ:

α΄-) Η ΦΥΣΙΚΗ ΘΕΟΛΟΓΙΑ: Αυτή βασίζεται στη φυσική αποκάλυψη του Θεού, διά της οποίας ο άνθρωπος από μόνος του, και από αυτή τη φυσική Αποκάλυψη του Θεού επιχειρεί, να γνωρίσει το Θεό. Όμως, η φυσική αυτή Αποκάλυψη είναι βεβαρημένη λόγω της αμαρτίας και της πτώσεως. Ο τύπος αυτός της θεολογίας είναι απλή γνώση, δεν είναι οσωτική, αν και έχει όψεις αλήθειας. Η Θεολογία αυτή απαντάται στις λεγόμενες φυσικές θρησκείες, δηλαδή, στις θρησκείες εκτός του Χριστιανισμού.

β΄-) Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΘΕΟΛΟΓΙΑ: Αυτή αναζητεί το Θεό από μόνη της, χωρίς τη βοήθεια του Θεού. Αναζητεί να βρει την Ύψιστη Αρχή του κόσμου, και ξεκινά από την αρχή, ότι ο άνθρωπος είναι υγιής (=

αυτάρκης), και μπορεί - δύναται να βρει δια των δυνάμεών του και μόνον, το επέκεινα χωρίς Χάρι - βοήθεια (= άρνηση της πτώσεως του). Βρίσκει μερικές αλήθειες, όχι όμως **ΤΗΝ** Αλήθεια όλη, και άρα δεν είναι οσωτική.

γ΄) ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ή ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΘΕΟΛΟΓΙΑ: Η Θεολογία αυτή βασίζεται στην Υπερφυσική και εν Χριστώ Αποκάλυψη του Θεού της αληθείας, και έχει την προϊστορία της στον περισσότερο λαό του Θεού, τον Ισραήλ. Η Χριστιανική ή Εκκλησιαστική Θεολογία προϋποθέτει την εν Χριστώ αποκαλυφθείσα Αποκάλυψη. Η Θεολογία αυτή είναι και Επιστήμη ενιαία, δυνάμενη να διακριθεί σε κλάδους εξ επόψεως μεθοδολογίας. Όλες οι όψεις της Εκκλησίας μιλούν περί του Θεού επί τη βάσει της Αποκαλύψεως του Θεού προς εμάς «εν Ιησού Χριστώ».

Διαφέρει μόνον σε διάφορους Κλάδους, για λόγους μεθόδου, γιατί θέλει να διαπραγματευθεί το περιεχόμενο διεξοδικότερα. Οι Κλάδοι της Χριστιανικής Θεολογίας είναι οι εξής: α΄-) Ο Εξηγητικός. β΄-) Ο Ιστορικός (= αναζήτηση της μαρτυρίας του Θεού στην ιστορία). γ΄-) Ο Πρακτικός (= επιχειρεί να ερευνηθεί ως ζωή την αλήθεια). δ΄-) Ο Συστηματικός (= κυρίως η Δογματική). Η Δογματική αποτελεί το κέντρο και το συντονιστικό ολόκληρης της Θεολογίας, διότι έχει την πλέον ευαίσθητη αποστολή.

Ο Ιστορικό/Δογματικός Κλάδος στρέφει το ενδιαφέρον του προς την Εκκλησία και τα Δόγματα, όπως αυτά διατυπώθηκαν ανά τους αιώνες. Η Δογματική επιχειρεί να δώσει ενιαία εικόνα περί της Αληθείας, ως διδασκαλίας, όπως διδάσκει αυτή η Εκ-

κλησία δηλαδή, ακολουθεί τη διδασκαλία της Εκκλησίας. Επίσης έχει αποστολή να διδάξει ενιαία περί Θεού Αλήθεια, να δώσει την όλη εικόνα αυτής. Όλη η Πατερική Θεολογία απορρέει (= αφορμάται) από την Δογματική.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ ΤΗΣ ΔΟΓΜΑΤΙΚΗΣ

1.) Η Δογματική έχει Χριστοκεντρικό χαρακτήρα: ήτοι βασίζεται επί της εν Χριστώ Αποκαλύψεως του Θεού. Αρχεται από εκεί, όπου αποκαλύπτεται ο Θεός, από το Χριστό, στον οποίον φανερώθηκε πλήρως, διό και ο χαρακτήρας της είναι Χριστοκεντρικός. Μόνον ο Ιησούς Χριστός είναι η αλήθεια, και μόνον στον Ιησού Χριστό ευρίσκεται η αλήθεια και η γνώση του Θεού. Η γνώση του Θεού συντελείται στη γνώση του Ιησού Χριστού.

[ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ]

Ο ΔΙΩΓΜΟΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΤΙΔΑ ΤΟΥΣ

Το αίμα των 23 αθών χριστιανών ανήμερα της Πρωτοχρονιάς στην κοπτική εκκλησία της Αλεξανδρείας και η βομβιστική επίθεση σε καθολική Εκκλησία της Βαγδάτης στις 31 Οκτωβρίου του 2010 με 58 χριστιανούς νεκρούς, έφερε στην επιφάνεια τον "σιωπηλό" διωγμό ενός πανάρχαιου ζωντανού θρησκευτικού και κοινωνικού κυττάρου από την κοιτίδα του Χριστιανισμού. Το οργανωμένο σχέδιο διωγμού των χριστιανών από όλα τα μέρη όπου περπάτησε και διδάξε ο Κύριός μας Ιησούς με τους Αποστόλους έχει εντείνει σήμερα τις προσπάθειές του ώστε τα αντιχριστιανικά τύμπανα – μουσουλμάνων και Εβραίων – να ηχούν δυνατά.

Ο Λιβανέζος Φουάντ Ατζαμί, πρόεδρος του Τμήματος Μεσανατολικών Σπουδών του Αμερικανικού Πανεπιστημίου Τζον Χίπκινς, δήλωσε: «**Πλέον ο χριστιανισμός μάχεται για την επιβίωσή του στην ίδια του την κοιτίδα.** Πρόκειται για ιστορικές, "γηγενείς" χριστιανικές κοινότητες, πιστές στην αραβική πολιτισμική παράδοση. Όμως ο φανατισμός δεν υπακούει σε καμία λογική και τα συνθήματα του παρελθόντος, που ήθελαν την Ημισέληνο να αγκαλιάζει τον Σταυρό, δεν ισχύουν πια. **Τώρα οι χριστιανοί βρίσκονται υπό διωγμόν...**».

Στην Σαουδική Αραβία, στην Αίγυπτο, στο Ιράν, στο Ιράκ κ.α. οι χριστιανοί όλων των δογμάτων πέφτουν θύματα βίας και πρωτοφανών διακρίσεων. Σύμφωνα με μια πρόσφατη έκθεση της οργάνωσης για τα ανθρώπινα δικαιώματα, «**Οι μουσουλμάνοι που ασπάζονται τον χριστιανισμό, αντιμετωπίζουν σοβαρές παραβιάσεις των πολιτικών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων τους. Πέφτουν συχνά θύματα αυθαίρετων συλλήψεων και επιθέσεων μισαλλοδοξίας, ενώ ακόμη και για την παραμικρή επισκευή σε χριστιανικό ναό απαιτείται η έγκριση του Αιγυπτίου Προέδρου Χόνσι Μουμπάρακ.** Οι χριστιανοί που γεννήθηκαν, μεγάλωσαν, έζησαν και ζουν στα αγιασμένα από τους μάρτυρες χώματα, με ανησυχία παρακολουθούν τις άοκνες προσπάθειες εξάλειψης της χριστιανικής ιστορίας, όπως δήλωσαν εκπρόσωποι των Κοπτών στην χώρα μας: «... **ακόμη και στα σχολικά βιβλία δεν υπάρχει καμία αναφορά στην χριστιανική παράδοση της Αιγύπτου.**».

Οι 330.000 χριστιανοί Άραβες της δυτικής όχθης και της Λωρίδας της Γάζας μοιάζουν να βρίσκονται παγιδευμένοι γιατί εξτρεμιστικές εβραϊκές οργανώσεις – όπως «τα λιοντάρια του μονοθεϊσμού» πραγματοποιούν βομβιστικές επιθέσεις σε εκκλησίες, ενώ δεν λείπουν τα περιστατικά βίας προς χριστιανούς Ισραηλίτες από φανατικούς Εβραίους. Ακόμη δε και η αρχαιολογική υπηρεσία της Ιερουσαλήμ όταν φέρνει στο φως ευρήματα της χριστιανικής περιόδου αυτά «**εξαφανίζονται**» άμα τη ευρέσει.

Ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ. Θεόφιλος, στου οποίου την δικαιοδοσία υπάγονται όλα τα ιερά προσκυνηματα, τα ορθόδοξα ποιμνία στο Ισραήλ, τα παλαιστινιακά εδάφη, η Ιορδανία και το Κατάρ, δήλωσε: «**Πολλοί χριστιανοί παίρνουν το δρόμο της εξόδου. Η κατάσταση σε κάθε χώρα είναι διαφορετική... Στην πορεία των 2.000 χρόνων οι χριστιανοί που έζησαν εδώ, βίωσαν πολύ δυσκολότερες στιγμές από τις**

σημερινές. Και δεν έφυγαν. Ούτε εμείς έχουμε το δικαίωμα, όσο δραματικές και αν είναι οι συνθήκες, να εγκαταλείψουμε τους Αγίους Τόπους. Αυτό θα πράξουμε, όσο και αν υποφέρουμε.».

Ο δε Πατριάρχης Αλεξανδρείας κ. Θεόδωρος που ζει στην Αίγυπτο δήλωσε: «**Καθήκον και αποστολή της Εκκλησίας είναι πρωτίστως η συνέχιση της ιστορικής πορείας της υπό οποιοσδήποτε συνθήκες, καθώς και η πνευματική κατάρτιση, η στήριξη και η ανύψωση του ποιμνίου της, πέρα από αριθμούς.**».

ΠΟΣΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ

Στις αρχές του 20^{ου} αιώνα οι χριστιανοί που ζούσαν στη Μέση Ανατολή αριθμούσαν 14.000.000 πιστούς, δηλαδή το 20% του πληθυσμού, ενώ σήμερα είναι μόλις το 5% που συνεχώς φθίνει.

Στην Αίγυπτο, πριν έρθει στην εξουσία ο εθνικιστής Αμπ. Νάσερ το 1952, το ποσοστό των χριστιανών ανέρχονταν στο 20% και μειώθηκε σε 5% λόγω των πιεστικών μέτρων των διακρίσεων και των θεσμοθετημένων προκαταλήψεων σε όλο το φάσμα της κοινωνίας.

Στο Ιράκ, μετά την αμερικανική εισβολή που έγινε το 2003, ο χριστιανικός πληθυσμός των 800.000 άρχισε να εγκαταλείπει μαζικά τη χώρα, με αποτέλεσμα σήμερα να έχουν μείνει λιγότεροι από 400.000, κυρίως ηλικιωμένοι. Ο ιρακινός πρεσβευτής στην Αθήνα Μπουρχάν Τζαφ δήλωσε: «**Η εκδίωξη των χριστιανών από τη χώρα είναι ένα πολύ μοχθηρό σχέδιο.**».

Στην Ιορδανία – αρχές του 20^{ου} αιώνα – ο χριστιανικός πληθυσμός έφθανε το 50% ενώ σήμερα δεν ξεπερνάει το 8%. Και να φαντασθεί κανείς ότι οι χριστιανοί της χώρας αυτής κατέχουν σημαντικές υπουργικές διπλωματικές και στρατιωτικές θέσεις.

Στη Συρία, που οι χριστιανοί άλλοτε κατείχαν την πλειοψηφία, σήμερα αριθμούν μόλις το 10% ενός πληθυσμού των 20 εκατομμυρίων. Το Σύνταγμά τους δε, απαγορεύει ρητά

την εκλογή χριστιανού Προέδρου.

Στο Ιράν ο αριθμός των χριστιανών είναι άγνωστος διότι ο χριστιανισμός βρίσκεται υπό διωγμόν, με αποτέλεσμα οι υπάρχοντες χριστιανοί να κρύβονται για να μη συλληφθούν. Του λόγου το αληθές επιβεβαιώνει η Διεθνής Αμνηστία, η οποία καταγγέλλει ότι, τον Μάρτιο του 2009 στην Τχεράνη, 2 κοπέλες που μοίραζαν τη Βίβλο δικάστηκαν για «**δράση κατά της ασφάλειας του κράτους**» και κλείστηκαν στη φυλακή.

Στη Σαουδική Αραβία, απαγορεύεται η είσοδος ιερέων στη χώρα, η ύπαρξη ναών, η κατοχή της Βίβλου και ιερών εικόνων, καθώς και κάθε άσκηση δημόσιας λατρείας. Όσοι δε χριστιανοί ζουν εκεί, κάνουν κρυφά το σταυρό και την προσευχή τους.

Κι ενώ οι εχθροί του Χριστού και της Ελλάδας έτσι ενεργούν, εμείς, οι Ορθόδοξοι Έλληνες, ποια στάση κρατούμε; Συσπειρωνόμαστε; Αναδιπλωνόμαστε; Παίρνουμε τα μέτρα που απαιτούν οι περιστάσεις και που λαμβάνονται ακόμη κι απ' τα άλογα ζώα όταν κινδυνεύουν; Ασκοούμε τις απαιτούμενες πιέσεις, σαν Ορθόδοξο Χριστιανικό κράτος; Υψώνουμε, με παρρησία, το ανάστημά μας; Απαιτούμε από τις χώρες, που με οποιονδήποτε τρόπο μας στέλνουν στίφη εξαθλιωμένων λαθρομεταναστών να σέβονται και τους Έλληνες χριστιανούς που βρίσκονται στον τόπο τους;

Φοβούμαστε πως η δική μας πολιτική είναι αντιστρόφως ανάλογη των ελληνοχριστιανικών συμφερόντων. Θυσιάζουμε αναφαίρετα δικαιώματα, ανεχόμενοι μάλιστα το θράσος και την αναίδεια των φιλοξενούμενων αλλοδαπών (νόμιμων και παράνομων) και ζώντας καθημερινά με το φόβο της εγκληματικής δραστηριότητάς τους. Τις ληστείες, τους φόνους, τους βιασμούς και την, σε λίγα χρόνια, μεταβολή μας σε μειοψηφία έναντι της μουσουλμανικής πλειοψηφίας, δεν αντιμετωπίζουμε, σαν κράτος, με αξιοπρέπεια και υπερφάνεια αλλά σφυρίζουμε αδιάφορα λες και δεν συμβαίνει τίποτε το ανησυχητικό. Τρελαθήκαμε λοιπόν; Ξεπέσαμε τόσο πολύ; Λίγη τσίπα δεν μας έμεινε; Ντροπή!

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Κάποιοι θέλουν να αναπαύσουν τη συνείδησή τους για τον τρόπο ζωής τους και την έλλειψη πνευματικής σχέσης με το θεό, γιατί πολλοί από αυτούς είναι άθεοι και θεωρούν ότι με αφορμή τη συκοφάντηση και παραποίηση της αλήθειας, έχουν την ευκαιρία να εκδηλώσουν και να τεκμηριώσουν την εχθρότητά τους απέναντι στην Εκκλησία, νομίζοντας ότι θα σκανδαλίσουν έτσι τον ελληνικό λαό.

Βρίσκονται σε λάθος δρόμο γιατί δε θέλουν να γνωρίζουν τι λέει η Ιστορία. Τα χριστιανικά ιδεώδη της ελευθερίας, ισότητας και αδελφοσύνης είναι αυτά που στην αρχή ενέπνευσαν την Γαλλική Επανάσταση. Ακολούθησαν όμως μετά την επανάσταση οι ιδεολογίες της αθεΐας, του διωγμού και της κατάργησης της πίστης. Το «Αθρησκο κράτος» οδήγησε σε καθεστώς τρόμου, αίματος και τέτοιας κατάπτωσης, που ανάγκασε τους πολέμιους του Χριστιανισμού να επαναφέρουν αυτοί οι ίδιοι την πίστη στον Ιησού, την μόνη ελπίδα ειρήνης και προόδου.

Στη Σοβιετική Ένωση οι εκκλησιομάχοι, μετά από εβδομήντα χρόνια, κατέρρευσαν σαν χάρπνος πύργος. Και σήμερα η ηγεσία της Ρωσίας αναγνωρίζει ως επίσημη θρησκεία του κράτους την Ορθοδοξία και δεν επιτρέπει τον διχασμό του λαού της από τα καρκινώματα που διασπούν την ενότητα του ρωσικού λαού.

Στην ιστορία της Εκκλησίας και της Θεολογίας υποτιμήθηκαν και περιφρονήθηκαν όχι οι αυθεντικοί και παραδοσιακοί Ορθόδοξοι αλλά οι καινοτόμοι και «Προοδευτικοί». Αυτοί που είναι μακριά από τις αγωνίες και τους αγώνες του πληρώματος της Εκκλησίας χωρίς έργα και πράξη ζωής και ομολογίας, οδηγούν σήμερα την ελληνική Παιδεία και την Ορθοδοξία στα απόνερα και βαλτόνερα της Νέας Εποχής. Μερικοί μάλιστα που ηδονοθήρουν και δικαιολογούν τα του κόσμου, σύμφωνα με την επιστολή του αποστόλου Ιούδα:

«**Είναι σύννεφα χωρίς νερό, που σπρώχνονται με βία από τους ανέμους της πλάνης. Είναι δέντρα φθινοπωρινά, άκαρπα, που πέθαναν και ξηράθηκαν δύο φορές και ξεριζώθηκαν γιατί αποκόπηκαν από το Χριστό.**

Είναι κύματα άγριας θαλάσσης, που απλώνουν σαν αφρό έξω απ' τις παραγμένες από τα πάθη και την αμαρτία καρδιές τους, τις αισχρές πράξεις τους που προκαλούν ντροπή.

Είναι αστέρες που ξέφυγαν απ' την τροχιά τους, εξαπατώντες τους ταξιδιώτες που περιμένουν να οδηγηθούν απ' αυτούς. Σ' αυτούς έχει επιφυλαχθεί ως αιώνια τιμωρία το πυκνό σκοτάδι του Άδη» (Ιουδ. 12-13).

Δεν υπάρχει τίποτα πιο δυνατό από την Εκκλησία όπως με πολλή δύναμη γράφει ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, γιατί κεφαλή είναι ο Χριστός. Όταν πολεμάει κανείς με ανθρώπους ή θα νικήσει ή θα νικηθεί. Όταν τα βάζει όμως με το Θεό σίγουρα θα είναι ο νικημένος.

ΒΛΑΧΑΚΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Σ. ΕΚΠ/ΚΟΣ

ΑΓΩΝΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ
ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 165,
ΚΩΔ. ΥΠ. 1603
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2011
Ιδιοκτήτης - Εκδότης
- Διευθυντής

Τριαντάφυλλος Ι. Τσιούπουλος

ΣΥΝΤΑΞΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Γραφεία: Αιόλου 20 & Αστροναυτών,
Τ.Κ. 41221 Λάρισσα

Τηλ. & Φαξ: 2410 55-11-13

Εκδίδεται με προαιρετικές προσφορές
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

www.agonas.org
info@agonas.org

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΕ ΒΟΛΕΜΕΝΟΥΣ «ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ»

Χρόνια τώρα, πάνω από μια εικοσαετία, νιώθαμε από μακριά την δύσσομη ανάσα του Κακού «του Μυστηρίου της Ανομίας». Την επέλαση της αντίχριστης «Παγκόσμιας Δικτατορίας». Την πολεμοχαρή «Παγκόσμια Κυβέρνηση», που θα στραγγαλίσει στα σιδερένια χέρια της τους λαούς του πλανήτη. Τότε, στις ακαδημαϊκές και φιλικές συζητήσεις, οι καλά «βολεμένοι» χριστιανοί του «καναπέ», τα θεωρούσαν όλα αυτά φανταστικά και ο ορθολογισμός τους τα χαρακτήριζε «γραβάδες μύθους». Σ' αυτούς τους βολεμένους ορθολογιστές «χριστιανούς» αφιερώνουμε τα παρακάτω κείμενα, αλλά και σε όλους μας την επείγουσα ανάγκη να ξεσηκωθούμε μήπως κάτι περισώσουμε.

Το πρώτο κείμενο που ακολουθεί είναι μικρά αποσπάσματα από εκτενέστερο κείμενο που είδε το φως της δημοσιότητας στη Ρωσία το 1901 με την επιμέλεια του Σεργκέι Νίλους, καθηγητή ανατολικών γλωσσών. «Τα μεγάλα λαϊκά προτερήματα - η ειλικρίνεια κι η τιμότητα - είναι μεγάλα ελαττώματα στην πολιτική».

«Χωρίς το πολίτευμα της Απολυταρχίας πολιτισμός δεν μπορεί να υπάρξει. Ο πολιτισμός δεν είναι έργο της μάζας, αλλά εκείνου που την οδηγεί όποιος και αν είναι αυτός. Ο όχλος είναι βάρβαρος και τη βαρβαρότητά του τη δείχνει σε κάθε ευκαιρία. Μόλις ο όχλος πάρει στα χέρια του την ελευθερία, τη μετατρέπει αμέσως σε αναρχία, που είναι ο μεγαλύτερος βαθμός της βαρβαρότητας... Οι χριστιανικοί λαοί αποκτηνώθηκαν με τα ισχυρά ποτά, η νεολαία τους αποβλακώθηκε με τις κλασικές σπουδές και με την πρόωγη ακολασία, την οποία την έχουν προωθήσει και την προωθούν οι πράκτορες μας».

«Θα θριαμβεύσουμε και θα υποδουλώσουμε όλες τις κυβερνήσεις στην υπερκυβέρνησή μας, όχι μονάχα με τα μέσα της βίας, αλλά και μ' αυτό το ίδιο το δόγμα της αυστηρότητας».

«Η κύρια σημασία του πολέμου πρέπει να μεταφέρεται στο οικονομικό πεδίο».

«Όταν θα έρθη ο καιρός για τον κοσμοκράτορα ηγεμόνα μας να στεφθεί, (σημ. «Χ.Β.» εννοεί τον Αντίχριστο) αυτά τα ίδια τα χέρια των υποχείριών σε μας λαών θα σαρώσουν κάθε τι που θα μπορούσε να είναι εμπόδιο».

«...πρέπει να καταστρέψουμε την πίστη, να ξεριζώσουμε από τον νου των χριστιανών την αρχή της θεότητας και του αγίου Πνεύματος και στη θέση της να βάλουμε τους υλικούς υπολογισμούς και τις υλικές ανάγκες».

«Η σημασία του χρηματιστικού κεφαλαίου, μέσω του οποίου γίνεται το παιχνίδι της κερδοσκοπίας, είναι τεράστια, γιατί χωρίς κερδοσκοπία η βιομηχανία θα πολλαπλασίαζε τα ιδιωτικά κεφάλαια και θα βελτιώνε την αγροτική ιδιοκτησία, ελευθερώνοντάς την από τα χρέη στις γεωργικές τράπεζες. Πρέπει η βιομηχανία να αφαιρή από τον αγρότη τον καρπό που του δίνει η γη, και, τελικά μέσω της τραπεζικής και χρηματιστηριακής κερδοσκοπίας όλο το χρήμα του κόσμου θα πέφτη στα χέρια μας. Αφού μεταφέρουμε όλους τους χριστιανούς στην τάξη των απόρων, θα σκάβουν μπροστά μας σαν ζητιάνοι, για να μπορούν να υπάρξουν» (Αυτό γίνεται τώρα)..

Το δεύτερο κείμενο είναι ενυπόγραφο και δεν αμφισβητείται η πατρότητά του. Υπογράφεται από τον Bob Charman (Τσάμπμαν, πασίγνωστος αμερικανός πολιτικοοικονομικός αναλυτής).

Ο Bob Charman, μέσα από την συνέντευξή του (14.4.2010) στην ελληνική καταγωγή δημοσιογράφο Helen Skorpis, (για το «Athens International Radio 104,4 FM») μιλώντας για την κατάσταση σχετικά με την οικονομική κρίση στην Ελλάδα λέει φοβερά πράγματα!

Είχε προβλέψει προ 10ετίας ότι η Ελλάδα θα ήταν από τις πρώτες χώρες που θα έφευγε από την Ευρωζώνη! Αναφέρεται στις παρανομίες της Goldman Sachs και χαρακτηρίζει τη χώρα μας ότι γίνεται ο «αποδιοπομπαίος τράγος». Η Ελλάδα είναι μόνο μία από τις 19 χώρες που έχουν σοβαρό οικονομικό πρόβλημα. Μιλάει για παγκόσμια οικονομική ύφεση που θα γονατίσει όλον τον κόσμο, για επερχόμενο πόλεμο, πιθανότατα παγκόσμιο (!) και τελικά την επιβολή της ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ από την ελίτ.

«Αφήνουμε στη διάκριση του αναγνώστη να καταλήξει σε συμπέρασμα. Εμείς απλώς παραπέμπουμε στο βιβλίο της Αποκαλύψεως και στην περί εσχάτων Θεολογία της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας...».

Στυλ. Λαγουρός
Από την «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ»

ΣΟΥ ΜΙΛΩ, ΜΕ ΑΚΟΥΣ!

Διώκτη μας

Ακούσαμε και διαβάσαμε ότι δεν θα γιορτάσεις την ονομαστική σου γιορτή, λόγω πένθους. Βέβαια όπως το βλέπει κανείς, αλλά θυμήθηκα τον μακαριστό Θεολόγο, που για το υπ' όψιν θέμα και με αφορμή ότι μερικοί λείπουν την ημέρα της γιορτής των για διαφόρους λόγους, έλεγε ότι «τέτοια μέρα δεν πρέπει να απουσιάζουμε από το σπίτι μας γιατί τιμούμε τον Άγιο, το όνομα του οποίου φέρουμε και όχι τον εαυτό μας».

Εν πάσει περιπτώσει πάντως, σκέφθηκα επί του προκειμένου, μήπως και η Εκκλησία μας θάπρεπε, αντί να πανηγυρίζει στις γιορτές των Αγίων, να πενθεί και να μη τους γιορτάζει, και το λέω αυτό γιατί συνήθως η μέρα της γιορτής των Αγίων συμπίπτει με την ημερομηνία της κοιμήσεως των (!) Βέβαια υπάρχει και μια παράδοση απλών, λαϊκών κυρίως ανθρώπων, οι οποίοι «λόγω πένθους» ούτε εκκλησιάζονται (!) Συγγνώμη δεν θέλω να παραλληλίσω την πιο πάνω περίπτωση με κάτι παρόμοιο. Προς Θεού!!! Τουναντίον σκέφθηκα πως θάθελες να μείνεις στο «ταμείον» σου, να προσευχηθείς για την ψυχή του κοιμηθέντος, να φιλοσοφήσεις, ν' αντλήσεις διδάγματα από το μυστήριο του θανάτου, ν' αποφύγεις τον θόρυβο των επισκέψεων, τις φωνασκίες, το βουητό της παρέας. Είναι φυσικό κάτι τέτοιο.

Με έκπληξη όμως διαπίστωσα πως το πένθος ίσχυε μόνο για τη Μητροπολιτική σου περιφέρεια. Γιατί όπως διάβασα τόνιζες στις εκδρομές και τα πανηγύρια, ανά την Ελλάδα. Πρόσεξα δε και κάτι άλλο: όπου πας, οι αδελφοί σου επίσκοποι προσφωνούν μόνο εσένα κυρίως, με τους ίδιους στερεότυπους χαρακτηρισμούς (πράος, υπομονετικός, ανεξίκακος κ.λπ.). Αυτό δεν σου κάνει εντύπωση; Δεν σου γεννήθηκε η απορία για ποιο άραγε λόγο; Μόνο εσύ έχεις αυτά τα γνωρίσματα; Γιατί σε άλλον δεν απευθύνονται; Πολλά ερωτηματικά για την σκοπιμότητα αυτού του φαινομένου. Ο καθένας ας δώσει την ερμηνεία του.

Πληροφορήθηκα ότι τη μέρα του Αγίου Αντωνίου απουσίαζες. Μερικοί είπαν πως κατέβηκες Αθήνα γιατί εκείνη τη μέρα γινόταν η αναίρεση στον Άρειο Πάγο για τους 15 εναγόμενους που τους έχεις κάνει αγωγή για ανύπαρκτες κατηγορίες, ασυμβίβαστες προς το ποίον και την ηλικία των αλλά και την εν γένει θέση και πολιτεία των στην κοινωνία. Μένουν άλλοι 18 που η δικογραφία τους, για το ίδιο θέμα, βρίσκεται ακόμη στο Εφετείο, οι περισσότεροι δε εξ αυτών είναι πολύτεκνοι!!! Να δούμε που θα καταλήξει αυτή η «ιστορία»!!! Άλλοι είπαν ότι δεν ήταν μόνο αυτός

ο λόγος. Ήθελες, με την ευκαιρία να εκκλησιαστείς στο ναό του Αγίου Αντωνίου Αθηνών, όπου κάποτε υπηρετούσε το πνευματικό παιδί σου, ο Βησσαρίων. Αν έλεγες και στους εφημέριους ότι ήταν δικό σου βλαστάρι, δική σου χειροτονία, φαντάζομαι με τί σεβάσιμες σκέψεις και αισθήματα θα σε περιέβαλαν...

Ήταν αυτός, για να υπενθυμίσω, που σε εγκατέλειψε, παράτησε το Γραφείο Νεότπου που του εμπιστευθήκες κι έφυγε για την Αθήνα. Βρέθηκε από κάποιο τηλεοπτικό φακό, περιπλανώμενος στη Συγγρού, διαπομπέφθηκε τηλεοπτικά για το «κουσούρι» του και μετά από μερικά χρόνια εμφανίζεται στη Μ. Βρετανία. Τα Θεοφάνεια μάλιστα με τον Αρχιεπίσκοπο Μ. Βρετανίας τέλεσαν τον αγιασμό των υδάτων στο λιμάνι.

Ο έτερος ομογάλακτός σου που κάνει κουμάντο στη Μητρόπολη και στις ιδιωτικές συζητήσεις προσφωνείται με το μικρό όνομα υπουργού εξωτερικών υπερδύναμης, λένε όλοι οι ιερωμένοι, πως αυτός σε βάζει να κάνεις αυτά που κάνεις. Τούχεις αδυναμία και με τη ζήλεια του και την υπεροψία του συγκεντρώνει την μίνι όλων των ιερωμένων.

Οι πιέσεις του είναι έντονες για μίτρα. Τις προάλλες λέγεται ότι μέχρι το διάδρομο ακούγονταν οι τηλεφωνικές παρακλήσεις σου προς τους δεσποτάδες να τον βάλουν στο τριπρόσωπο, ώστε ν' απαλλαγείς από την παρουσία του. Έχει αφηνιάσει με την προαγωγή του συντοπίτη μας αρχιμανδρίτη στα γραφεία της Μητρόπολης, που προέρχεται από ευσεβή οικογένεια και φαίνεται να έχει περισσότερους πόντους στην ιεραρχία. Δεν πρέπει να ξεχνάμε τον αριθμό των δεσποτάδων που έλαβαν μέρος στη χειροτονία του, όταν ήταν αρχιδιάκονός σου.

Κι ένα τελευταίο, διώκτη μας, και τελειώνω αυτό το σύντομο σημείωμά μου. Ακούω τον τελευταίο καιρό σε πολλούς ναούς, κατά τη Θ. Λειτουργία, συγκεκριμένα στα ειρηνικά, παραλείπεται ο στίχος: «**υπέρ των ευσεβών και Ορθοδόξων Χριστιανών**». Είναι τυχαίο; Μήπως είναι τοπικό; Ή υπάρχει διαταγή άνωθεν; Το ρωτάω γιατί «μυρίζει» Οικουμενισμό ή υπόθεση... άραγε μη τυχόν στενοχωρήσουμε τις «αδελφές Εκκλησίες» (παπικούς και προτεστάντες) με τη φράση «**Ορθοδόξων Χριστιανών**»; Δεν ξέρω, περιμένω απάντησόν!!!

(Υπογράφει την ανωτέρω ανοικτή επιστολή ο ίδιος «επιφανής» αγωνιζόμενος χριστιανός που κρατάει ψηλά το λάβαρο του αγώνα για μια Εκκλησία με καλούς ποιμένες)

ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ (ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΟΙ ΚΟΠΕΤΟΙ)

Τον τελευταίο καιρό βλέπουμε να ξεσηκώνεται μεγάλη μερίδα του πανεπιστημιακού, εκκλησιαστικού χώρου κ.α. γιατί η Κυβέρνηση καταργεί το Τμήμα της Κοινωνικής Θεολογίας στο Πανεπιστήμιο, λες και οι διαμαρτυρούμενοι δεν γνώριζαν τι συνέβαινε και ποίος ήταν ο κύριος υπεύθυνος για όσα λάβαιναν χώρα στο τμήμα αυτό.

Δεν γνώριζαν ποιος είχε καταλάβει το εν λόγω τμήμα σχεδόν οικογενειακά; Τόσα έγγραφα οι εφημερίδες.

Δεν γνώριζαν τίποτε για το «σούσουρο» που προκλήθηκε, όταν για μερικά εκατομμύρια, θα εισηγούνταν (1995) στην Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος - νομικός της σύμβουλος τότε - την αγιοποίηση του γιού της χήρας Λέκκα, ο οποίος

είχε σκοτωθεί;

Δεν γνώριζαν το τί έκανε ο κύριος πανεπιστημιακός, όταν, δικηγόρος ων της ελλαδικής εκκλησίας και του Αρχιεπισκόπου Σεραφείμ, λάβαινε μέρος (Νοέμβριος 1995) σε μυστικές συσκέψεις υπό την προεδρία της Δήμητρας Λιάνη-Παπανδρέου στη βίλα της Εκάλης - πάντα σύμφωνα με δημοσιεύματα του τύπου - όπου συμμετείχαν: ο τότε Πρόεδρος του Συμβουλίου Επικρατείας κ. Β. Μποτόπουλος, ο εξομολόγος της Δημ. Λιάνη π. Τιμόθεος Ηλιάκης, ο «προστατευόμενος» του Αρχ/της Κων/νος Φαραντάτος - ο οποίος αμέσως μετά εξελέγη Μητροπολίτης Ν. Ιωνίας¹ - και ο Παν. Χριστινάκης, νομικός σύμβουλος της Εκκλησίας και ότι μέσα εκεί, με την επιφοίτηση του «επιγείου πνεύματος Λιάνη» σοφίσθησαν

τα αμαρτωλά «επιτίμια της Ακοινωνησίας», που με αβασάνιστη συνείδηση κατάργησαν τα Διατάγματα Εγκατάστασης των τριών αγίων Μητροπολιτών (Θεολόγου, Κων/νου και Νικοδήμου) ανοίγοντας το δρόμο της εκλογής νέων Μητροπολιτών και ποδοπατώντας Ιερούς Κανόνες και Σύνταγμα της πατρίδας; Έτσι, τη Μητρ. Αττικής κατέλαβε ο Παντελεήμων Μπεζενίτης - μετέπειτα τρόφιμος των φυλακών και καθαίρεθείς λόγω σκανδάλων, - τη Μητρ. Λάρισας ο Ιγνάτιος Λάππας - ο αιματοκυλίσας τους αγωνιστές της Λάρισας, - τη Μητρ. Ζακύνθου ο Χρυσόστομος Συνετός - φίλος των τηλεοπτικών παραθύρων και περιοδικών (Πενθθαύζ κ.ά.) - τη Μητρ. Ν. Ιωνίας ο Κων/νος Φαραντάτος (ώρα υποσημείωση 1) κ.λπ.

Τότε, που σκοτεινοί άνθρωποι, σε σκοτεινές βίβες,

ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ (ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΟΙ ΚΟΡΕΤΟΙ)

συνέχεια από την σελ. 5

έπαιρναν σκοτεινές αποφάσεις σε βάρος αγνών και «άκακων αρνίων» (χαρακτηρισμός Αρχ. Σεραφείμ Τίκα) εσείς κ. Αγγελόπουλε, κ. Μπούμη κ.λ.π. ήσασταν στο πλευρό τους για να μη χαλάσετε το χατήρι του Αρχ/που Σεραφείμ και του φίλου σας Πατριάρχη. Αλλά και σήμερα – αμετανόητοι όντες – εξακολουθείτε να στηρίζετε τον κ. Πανεπιστημιακό καθηγητή του Τμήματος Κοινωνικής Θεολογίας – απομεινάρη της παλιάς αμαρτωλής συντροφιάς – χύνοντας κροκοδείλια δάκρυα, κοπτόμενοι, δήθεν, για την κατάργησή του τμήματος (που κι εμάς δεν μας βρίσκει σύμφωνους), του μετατραπέντος σε οικογενειακό «βουλευτήριο», αποκλείοντας την άνοδο στις θέσεις αυτές κάθε άλλον τίμιο αγωνιστή του πνεύματος αλλά μη διαθέτοντα τις απαιτούμενες γνωριμίες.

Ασχοληθήκαμε με το θέμα αυτό για να γνωρίσει ο κόσμος τον νομικό σύμβουλο, που με τις άοκνες προσπάθειές του, η Εκκλησία (διοικούσα) έδωσε από τις Μητροπόλεις τους τους Θεολόγο (Λάρισας), Κωνσταντίνο (Καρδίτσας) και Νικόδημο (Αττικής) και εγκατέστησε σ' αυτές τους αγαλομένω ποδί προστρέξαντας.

Παρακάτω παρουσιάζουμε μία από τις δημοσιευθείσες επιστολές στον Αθηναϊκό Τύπο απευθυνόμενη στον Πρύτανη του Πανεπιστημίου για να κρίνετε ποιοι έστειλαν στη Λάρισα τον Ιγνάτιο Λάππα.

Η επιστολή

«Κύριε Πρύτανη του Πανεπιστημίου Αθηνών απαντήστε.

Στο τμήμα Κοινωνικής Θεολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών κοσμήτωρ είναι η Ελένη Χριστινάκη, καθηγήτριάς ο Παναγιώτης Χριστινάκης. Από κει και πέρα παρακολουθήστε την πορεία της οικογένειας:

Η κόρη Ειρήνη Χριστινάκη έλαβε διδακτορικό τον Αύγουστο του 2004 από τον πατέρα της Παναγιώτη Χριστινάκη τότε Πρόεδρο του Τμήματος που ήταν επιβλέπων του διδακτορικού της, έχοντας αποτύχει στις προσπάθειές της για διδακτορικό στη Νομική Αθηνών και στη Νομική Θράκης. Σε λίγους μήνες εκλέγεται... κατ' ευθείαν επίκουρη καθηγήτρια, παρακάμπτοντας το νόμο που απαιτεί κάποια χρόνια διδασκαλίας σε ΑΕΙ μετά την απόκτηση του διδακτορικού. Χαρακτηρίστηκε διεθνούς κύρους επιστήμων!!! και άκουσον άκουσον μέσα σε τρία χρόνια το 2008 σε ηλικία 35 ετών! γίνεται τακτική ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ!!!, παρακάμπτοντας πάλι το νόμο. Στη συνέχεια ο γαμπρός Χριστινάκη, Αθανάσιος Γλάρος και σύζυγος της Ειρήνης Χριστινάκη εκλέγεται επίκουρος καθηγητής στο ίδιο Τμήμα. Ο αδελφός του γαμπρού Χριστινάκη, Γεώργιος Γλάρος ετοιμάζεται και αυτός για άλλη θέση στο ίδιο Τμήμα. Η άλλη κόρη του Χριστινάκη, Όλγα Χριστινάκη, ετοιμάζεται και αυτή για τη Σχολή και πήρε θέμα διδακτορικού με επιβλέπουσα την αδελφή της, Ειρήνη Χριστινάκη. Ο άλλος γιος Χριστινάκη, Επαμεινώνδας Χριστινάκης, πτυχιούχος Παιδαγωγικής Ακαδημίας, δάσκαλος στην Κύπρο, χωρίς πτυχίο Θεολογίας και χωρίς μάστερ που είναι απαραίτητο, γίνεται και αυτός υποψήφιος διδάκτωρ και στην επιβλέπουσα επιτροπή ορίζεται πάλι ο καθηγητής Χριστινάκης. Κύριε Πρύτανη τι έχετε να πείτε στους φοιτητές που αξίζουν και αγωνίζονται τίμια αλλά δεν έχουν το προνόμιο να είναι παιδιά καθηγητών;

Τι έχετε να πείτε στους χιλιάδες αδιόριστους εκπαιδευτικούς; Γιατί συμφωνείτε με την προκλητική συμπεριφορά της οικογένειας Χριστινάκη;

**Έφη Ζήση
Περιμένουμε...**

Υποσημείωση

¹ Είχε ξανά εκλεγεί το 1974 για τη Μητρόπολη Μαρωνας αλλά ανακλήθηκε η εκλογή του λόγω «εκκρεμής φακέλου».

ΕΞΕΧΟΥΣΕΣ μορφές της Εκκλησίας

Μέγας Βασίλειος: Ο Άγιος Ιεράρχης

συνέχεια από την 1η σελίδα

ομολογεί ότι η μπτρικιά διδασκαλία αποτέλεσε γι' αυτόν βασικό εφόδιο και ισχυρό ψυχικό όπλο στην πολυκύμαντη ζωή του.

Τα πρώτα στοιχεία της μόρφωσής του έλαβε στα σχολεία της πατρίδας του. Μετέπειτα συμπλήρωσε τις σπουδές του στην Κωνσταντινούπολη και τις τελειοποίησε στην Αθήνα, στο πάμφωτο πρυτανείο της αρχαίας ελληνικής σοφίας.

Σπούδασε φιλολογία, ρητορική, φιλοσοφία, μαθηματικά, φυσική, αστρονομία και ιατρική. Αν και διέπρεψε και ως δάσκαλος και ως συνήγορος, τα εγκατέλειψε σύντομα, γιατί η φωτιά της θρησκείας που απαλά έκαιε μέσα του μεταβλήθηκε σε φλόγα. Οι ρητορικές και δικηγορικές δάφνες του φαίνονταν μικρές μπροστά στο σκοπό, που είχε ορίσει για τη ζωή του.

Γι' αυτό σε ηλικία 47 ετών έλαβε το χριστιανικό βάπτισμα στο μητροπολιτικό ναό της Καισάρειας και έκτοτε αφιέρωσε τον εαυτό του στον αγώνα της Εκκλησίας και την υπηρεσία του Χριστού. Διαμοίρασε τα υπάρχοντά του στους φτωχούς και επιδόθηκε στη μελέτη και την άσκηση στην αρετή. Η αρετή και η σοφία του Βασιλείου έγιναν παντού γνωστές. Ως μοναχός επισκέφθηκε την Αίγυπτο και την Παλαιστίνη για να γνωρίσει μεγάλους ασκητές.

Μόνασε για λίγο καιρό στην περιοχή του Πόντου. Εκεί τον επισκέφθηκε ο Γρηγόριος Ναζιανζηνός, με τον οποίο είχε συνδεθεί φιλικά στα χρόνια των σπουδών του στην Αθήνα.

Ο Βασίλειος, βλέποντας την Εκκλησία να συνταράσσεται από τους αιρετικούς, δέχθηκε το μεγάλο αξίωμα της ιεροσύνης. Έγινε διάκονος και ακολούθως πρεσβύτερος. Σύντομα κλήρος και λαός τον επέλεξαν επίσκοπο της Καισάρειας. Ως επίσκοπος της Καισάρειας ο Βασίλειος διακρίθηκε για την εργατικότητα, τη σταθερότητα του χαρακτήρα, την αγιότητα του βίου και τους αγώνες του για την Εκκλησία και το πλήρωμά της.

Υπήρξε αληθινός επίσκοπος του Ευαγγελίου, πατέρας του λαού, φίλος του δυστυχισμένου, αδιάσειστος στην πίστη, ανεξάντλητος στην ελεημοσύνη. Η αγάπη του για τους φτωχούς και τους πάσχοντες ήταν υπερβολική και η συμπόνοιά του μεγάλη. Με τα χρήματα της περιουσίας του που εκποίησε, ίδρυσε στην Καισαρεία ολόκληρο φιλανθρωπικό συγκρότημα, την περίφημη Βασιλειάδα, στην οποία εύρισκε ανακούφιση η κάθε είδους ανθρώπινη δυστυχία.

Προς όλους τους μεγάλους και ισχυρούς εκθρούς της Εκκλησίας ο Βασίλειος δείχθηκε γενναίος. Οι λόγοι του γεμάτοι ηθική βαρύτητα, από τη θερμότητα του αισθήματος και τη φλόγα της πίστης, ήταν φοβερά ραπίσματα για τους αιρετικούς.

Ουδέποτε φοβήθηκε ή δέησε να υψώσει τη φωνή του εναντίον της αδικίας.

Η απάντησή του στις απειλές του Ιππάρχου Μόδεστου, απεσταλμένου του αυτοκράτορα Ουάλη: «Ούτε το κατακάιον πυρ, ούτε το αποσφάζον ξίφος, ούτε τους γαμψούς όνυχας με τους οποίους με απειλείς φοβούμαι. Ο θάνατος θέλει εκπληρώσει απάσας τας επιθυμίας μου, διότι θέλει με φέρει προς τον Θεόν», παραμένει ιστορική και αποκαλύπτει την υπεροχή του ψυχικού σθένους του ιεράρχη έναντι της αυτοκρατορικής ισχύος.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον επέδειξε ο Βασίλειος στην καλλιέργεια της αρχαίας ελληνικής γραμματείας.

Αναδείχθηκε εμπνευσμένος δάσκαλος και έξοχος του ελληνισμού και της νεότητας παιδαγωγός. Με τους ρητορικούς λόγους, τις επιστολές και τα συγγράμματά του παρέσχεν άριστες παιδαγωγικές υποθήκες προς δασκάλους, μαθητές και χριστιανούς γονείς. Συνέδεσε άρρηκτα το ιδεώδες του Χριστιανισμού με το ιδεώδες του αρχαίου κόσμου και παρουσίασε την αμοιβαία σχέση της ελληνικής και χριστιανικής παιδείας.

Χαρακτηριστική παραμένει η παραινέσή του προς τους νέους για ό,τι υπέροχο και υγιές υπάρχει στα αριστουργήματα της αρχαίας ελληνικής διάνοιας: «Καθάπερ της ροδωνιάς τα άνθη δρεψάμενος τας ακάνθας εκκλίνομεν, ούτω και επί των τοιούτων λόγων. Όσον χρήσιμοι καρπωσάμενοι, το βλαβερόν φυλαξώμεθα».

Τα κείμενα του Βασιλείου μένουν αθάνατα πρότυπα ηθικής διδασκαλίας, θεολογικής εγκράτειας και δύναμης. «Τα κηρύγματα του Βασιλείου δεν θα εδίσταζον να υπογράψουν και οι κράτιστοι των Αθηνών ρήτορες», γράφει ο Willamowitz. Και ο Αλ. Μωραϊτίδης συμπληρώνει: «Δεν εύρον ακόμη ποιητικώτεραν έκφρασιν των ανθρωπίνων αισθημάτων από τας ομιλίας του Μ. Βασιλείου».

Ο Μ. Βασίλειος μέχρι το τέλος της ζωής του υπήρξε δίκαιος, θεοσεβής, φιλεύσπλαχνος, ελεήμονας, απλός, ταπεινόφρωνας, μέγας. Εξαντλημένος από το λιτό βίο και τον κόπο για την ανακούφιση των δυστυχισμένων και το γενικό καλό έσβησε ήσυχος ένα πρωινό του Ιανουαρίου του 379 μ.Χ. σε ηλικία 49 μόλις ετών. Η Ορθόδοξη Εκκλησία τον κατέταξε μεταξύ των αγίων και τον ονόμασε «Οικουμενικό και μέγα διδάσκαλο».

Οποία, αλήθεια, διαφορά υπάρχει ανάμεσα στο Μ. Βασίλειο και σε πολλούς, αν όχι στους περισσότερους, σημερινούς ιεράρχες, που ζουν στην πολυτέλεια και τη κλιδή (βίβες και λιμουζίνες), φέρονται εμπλεκόμενοι σε οικονομικά και ηθικά σκάνδαλα, εκμεταλλεύονται τα φιλόθηρα αισθήματα και τις προσφορές των πιστών για προσωπικό τους όφελος, μηδέ εξαιρουμένου και του προϊόντος του εράνου υπέρ του Παναγίου Τάφου, υποκρίνονται στα κηρύγματά τους και παρουσιάζονται ασυνεπείς στα λόγια και τα έργα τους και σκανδαλίζουν τους πιστούς (!) Είθε ο καλός Θεός να τους φωτίσει και τους ελεήσει.

Για το Μ. Βασίλειο ισχύει και σήμερα και για «τον αιώνα τον άπαντα» η φωνή της Εκκλησίας μας: «Ζη Βασίλειος και θανών εν Κυρίω ζη και παρ' ημίν ως λαλών εκ των βίβλων» και «εις πάσαν την γην εξήλθεν ο φθόγγος σου ως δεξαμένην τον λόγον σου».

Από τα βάθη της Μικράς Ασίας, της ελληνικότατης Καισάρειας έρχεται και σήμερα η φωνή του: «Χριστιανοί Έλληνες. Άτομα και έθνη δεν δύνανται να ζήσουν άνευ ιδεών. Αι ιδέαι είναι η τροφή του πνεύματος, ο επισούσιος άρτος της ψυχής.

Αλλ' εξ όλων των ιδεών η άριστη είναι η ιδέα της Ορθοδοξίας, η οποία διατήρησε τον γνησιώτερον τύπον του Χριστιανισμού. Υπέρ της Ορθοδοξίας αγωνισθήτε...».

Σήμερα, ημέρα της ονομαστικής του εορτής, ας τιμήσουμε τη μνήμη του, ας τον παρακαλέσουμε να πρεσβεύει υπέρ ημών και ας φροντιστούμε να γίνουμε των λόγων του εραστής και των έργων του μιμητές.

(Α.Κ.)

ΟΙ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΕΣ ΤΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

συνέχεια από την 1η σελίδα

– δεν ακούσαμε κανέναν να μιλάει – θα πρέπει να τον μιμηθούν και να μη περιορίζονται μόνο στα λόγια εναντίον του οικουμενισμού. Δεν είναι πολλοί οι αντιοικουμενιστές, αλλά και αυτοί οι αντιοικουμενιστές που υπάρχουν να προχωρήσουν σε συγκεκριμένα μέτρα... Και όπως έκανε ο Αρτέμιος, να ζητήσουν την αποχώρησή μας από το ΠΣΕ, να σταματήσουμε επιτέλους τη συμμετοχή μας, και να σταματήσει και ο Διάλογος με τους Παπικούς. Γι' αυτό διώκεται ο Αρτέμιος, μαζί με τον πατριωτισμό του στο Κόσσοβο. Τον έδιωξαν από το Κόσσοβο, για να μείνει το πεδίο ελεύθερο εκεί, για να κάνουν ό,τι θέλουν οι Αλβανοί και οι Αμερικανοί και το ΝΑΤΟ. Για τους δύο αυτούς λόγους, το έχει πει. Για την πατρίδα μου το Κόσσοβο, που είναι η Ακρόπολις της Σερβίας και για τον οικουμενισμό. Γι' αυτό και στη Σερβία έχουμε αυτές τις καταλήψεις, γιατί η Ιεραρχία εκεί έχει αλλάξει προοπτική και είναι και αυτή φιλοοικουμενιστική.

Ο Αρτέμιος ακολουθεί στάση πατερική, τη στάση του αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου και λέει ορθώς ότι αυτός είναι ο κανονικός επίσκοπος του Κόσσου. Δεν κάνει αυτός το σχίσμα. Αυτοί που τον έδιωξαν και τον καθήρεσαν προκαλούν το σχίσμα. Δεν μιλάει κανένας από τους δικούς μας. Όπως τότε επί Αγίου Ιωάννου Χρυσοστόμου δεν μιλούσε κανένας. Και εδιώκοντο οι Ιωαννίτες και η διακόνισσα Ολυμπιάδα, η οποία πέθανε από τη μελαγχολία, από την κατάθλιψη, γιατί έδιωξαν τον Άγιο Ιωάννη το Χρυσόστομο αδίκως. Έτσι διώκουν και τον επίσκοπο Αρτέμιο τώρα».

Μέσω της εφημερίδας μας, οι Αγωνιζόμενοι χριστιανοί της Λάρισας, που χρόνια τώρα κονταροχτυπιούνται με τους «αδιάφθορους» της διοικούσας Εκκλησίας, θέλουν να υπενθυμίσουν στους απανταχού της γης Ορθόδοξους χριστιανούς ότι, με τη χάρη του Θεού, τις πρεσβείες του μακαριστού μητροπολίτη μας Θεολόγου και τις προσευχές του λέιψματος των πιστών «δεν έκαμψαν γόνυ τω Βάαλ». Δοκιμασθέντες επί 37 χρόνια ως «ο χρυσός εν χωνευτηρίω» υπέμειναν καρτερικά αντιτάσσοντας – τουλάχιστον μέχρι σήμερα – τη σφεντόνα του Δαβίδ στους πολύχρονους διωγμούς του σάπιου εκκλησιαστικού κατεστημένου (Σεραφεΐμ – Χριστόδουλος – Ιερώνυμος) το συνεργαζόμενο με κάθε σκοτεινό παρασκήνιο και συστηματιζόμενο με πρόσωπα και καταστάσεις. «Πειθόμενοι δε τοις Κείνων ρήμασι» (Αποστόλων, Πατέρων, διδασκάλων...) αγρυπνούν, κατά το ανθρώπινο, «ίνα μη ευρεθώσι καθεύδοντες» και εκζητώντας το έλεος και την ενίσχυση παρά Θεού πολεμούν την αμαρτία απ' οπουδήποτε κι αν προέρχεται.

«Πολλά τα δεινά κουδέν ανθρώπου δεινότερον πέλει». Πολλά τα φοβερά στον κόσμο αυτό, αλλά τίποτε δεν είναι πιο φοβερό από τον άνθρωπο, βροντοφωνάζει ο αρχαίος τραγικός ποιητής Σοφοκλής (332 π.Χ.) στο έργο του «Αντιγόνη». Εξειδικεύοντας ο άγιος Χρυσόστομος την παραπάνω

ρήση εξομολογείται λέγοντας: «Τίποτε δε φοβήθηκα περισσότερο, όσο τους επισκόπους πλην μερικών». Είχαν άδικο; Ρωτήστε τους Αγωνιζόμενους χριστιανούς της Λάρισας, οι οποίοι, γαλουχηθέντες με τα νάματα της Ορθοδοξίας, δεν ανέχθηκαν την αδικία, τον καιρεσκοπισμό, την απάτη, το φθόνο, τη μοχθηρία και τον φαρισαϊσμό των «αγίων», των επί 36 χρόνια διοικούντων τη δύσμοιρη εκκλησία μας, και επαναστάτησαν κατά των λυκοποιμένων και σαν τους Ιωαννίτες (πνευματικά παιδιά του Χρυσοστόμου) βγήκαν στους δρόμους, διαμαρτυρήθηκαν μέχρις αίματος κατά του φαρισαϊσμού και τις γεμάτες μίσος αποφάσεις σε βάρος των συνεπισκόπων τους (Θεολόγου, Κων/νου, Νικοδήμου...). Αποφάσεις παράνομες, που οι αυθαιρεσίες τους ξεπερνούν κάθε φαντασία. Έφθασαν στο σημείο να αγνοούν το Σύνταγμα της χώρας· να γράφουν τις αποφάσεις του Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου (ΣΤΕ) της χώρας «στα παλιά τους υποδήματα», να παραποιούν και ποδοπατούν τους Ιερούς Κανόνες (το Σύνταγμα της Εκκλησίας) ή να τους επικαλούνται όπως και όπου τους συμφέρει· να τους απορρίπτουν δε, ως δήθεν απηρχαιωμένους, όταν δε τους εξυπηρετούν στα άνομα σχέδιά τους, όπως έκαναν οι κοιμηθέντες Αρχιεπίσκοποι Σεραφεΐμ (Τίκας) και Χριστόδουλος, αλλά και οι ζώντες Βαρθολομαίος – πατριάρχης κ.ά. μέχρι σήμερα, ώστε ν' αποτελέσει καθεστώς νομοποιημένης παρανομίας!

Με την ανταρσία αυτή – καθεστώς πλέον – ο χουντικός Αρχ/πος Σεραφεΐμ εξεδίωξε τους τρεις (3) αγίους επισκόπους (Θεολόγος, Κων/νο, Νικόδημο) χωρίς κατηγορία, δίκη και απολογία, αδιαφορώντας για τις δεκάδες αθωωτικές αποφάσεις των Ανωτάτων Δικαστηρίων της χώρας. Με αυτήν διέλυε τις άνευρες και άφωνες Συνόδους όποτε ήθελε, βρίζοντας και απειλώντας κάθε αντίθετο στις απόψεις του.

Σε ποιανού πλάτες στηρίζονταν άραγε ώστε να υποχρεωθεί ακόμη και η Κυβέρνηση Μητσοτάκη να ψηφίσει νόμο δίδοντας έτσι στον «σφαγέα» των 12 μητροπολιτών και τον τρομοκράτη κάθε ρασοφόρου (μήπως και πολιτικού;) το δικαίωμα να αυθαιρετεί ασύστολα;

Την ίδια παράνομη τακτική χρησιμοποίησε και ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος και μ' αυτήν «τιμώρησε» τον ... Πατριάρχη Ιεροσολύμων Διόδωρο, τον Αρχ/πο Αθηνών Χριστόδουλο, τον Αρχ/πο Θυατειρών Μεθόδιο κ.ά.

Στα ίδια χνάρια πατώντας και οι οικουμενιστές Σέρβοι – και όχι μόνο – έδιωξαν τον Επίσκοπο Ράσκας και Πριζρένης κ. Αρτέμιο.

Με το ίδιο εφεύρημα – τόσο προσφιλές σε δικτάτορες – τέλος θα διώχνουν στο μέλλον κάθε αντιφρονούντα στα ύποπτα οικουμενιστικά τους σχέδια.

Στην προσπάθειά τους οι Αγωνιζόμενοι χριστιανοί της Λάρισας να ανακόψουν τον

Αρχ/πο Σεραφεΐμ Τίκα από τον ηθικό ξεπεσμό, μαρτύρησαν, βάφοντας με το αίμα τους τόσο το χώμα της Αθήνας όσο και της Λάρισας. Και αντί συμπαραστάσης δέχτηκαν εμπαιγμούς, χλευασμούς και ειρωνείες Πανεπιστημιακών, Δεσποτάδων, χριστιανικών συλλόγων – φερέφωνα μιας μακρόχρονης προπαγάνδας – γιατί δεν έκαναν ... υπακοή στην Εκκλησία. Δεν τους κατηγορούμε γιατί άλλοι απ' αυτούς αγωνίζονται για χρήμα και δόξα και άλλοι γιατί τους βόλευε η υπόδειξη της αδιαμαρτύρητης υπακοής σε κάθε δεσποτική ή Συνοδική απόφαση, έστω και λανθασμένη, γιατί η σταυρική ζωή, που έδειξε ο Κύριός μας, δεν είναι για τα κότσια τους.

Τα χρόνια πέρασαν και τα γεγονότα των ημερών μας μας δικαίωσαν. Η δικαιοσύνη, την οποία στερήσαν από πιστούς κληρικούς και λαϊκούς, βοά και το χέρι του Θεού βαρύ θα ξαναγράψει τα φοβερά εκείνα λόγια που απηύθυνε στο βασιλιά Βαλτάσαρ: «μανή, θεκέλ, φάρες», δηλαδή ο Θεός μέτρησε τη βασιλεία σου (μανή), τη ζύγισε και τη βρήκε λιποβαρή (θεκέλ) και την έχει διαιρέσει (φάρες).

Ο tempora o mores! Ω καιροί, ω ήθη!

Όλα αυτά, αναγνώστες μας, δεν είναι τυχαία. Ο διάβολος εργάζεται μεθοδικά και επί σχεδίων. Γι' αυτό και ρωτούμε:

Τυχαία παρέμεινε να διαφεντεύει τόσα χρόνια την εκκλησία και να χειροτονεύει φιντάνια καθ' ομοίωσή του; Αλλωστε το ομολόγησε λέγοντας: «Εγώ δε θέλω αγίους επισκόπους».

Αλλά και ο Αρχ/πος Χριστόδουλος μόλις πήγε να διαφοροποιηθεί του τράβηξαν το χαλινάρι. Εάν διαβάσει κανείς το βιβλίο «Η διακονία μου στα Μετέωρα» θα καταλάβει ότι από τότε τον ετοίμαζαν για Αρχιεπίσκοπο. Τυχαία;

Και ο σημερινός Αρχ/πος – τελείως αντίθετος προς τους δύο προηγούμενους – σε κανέναν δεν λέγει ΟΧΙ αλλά και τίποτε δεν κάνει προς το συμφέρον της Εκκλησίας. Ανύπαρκτος, δίνει χώρο στις σκοτεινές δυνάμεις να κάνουν το έργο τους, οδηγώντας την Εκκλησία μας στην υποτέλεια και την υποταγή της στο θηρίο.

Οι μνηστήρες του αρχ/πικού θώκου, διαισθανόμενοι την πτώση του ανδρός, επιδίδονται σε αγώνα (προεκλογικό) εξασφάλισης ψήφων, επισκεπτόμενοι ευκαιρώς – ακαιρώς τους συνεπισκόπους. Και μετερχόμενοι πάσαν κολακείαν, ελπίζουν.

Πατέρα Θεόδωρε· αν και το γένος τούτο των επισκόπων δεν νουθετείται ει μη μόνον εν νηστεία, προσευχή και ράβδω σιδερά, συ ανδρίζου και αγωνίσου, μέχρι τέλους, τον αγώνα τον καλόν που οδηγεί στην Αλήθεια και στη σωτηρία. Το αποτέλεσμα των αγώνων του χριστιανού βρίσκεται στα χέρια του Θεού καθ' ότι είναι άλλος ο σπείρων και άλλος ο θερίζων.

Εύχου πάτερ, να κρατήσει ο Κύριος κι εμάς τους ανάξιους μέχρι τέλους σταθερούς στην πίστη και ομολογία μας.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΕΥΡΙΠΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

«Ο αδικημένος Ιεράρχης»

Στην εορτή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, στις 6 Αύγουστου, 2010, παρακολούθησα την Θεία Λειτουργία στο Ορφανό της Αιτωλοακαρνανίας. Λειτουργήσε ο Μητροπολίτης Ευρίπου κ. Βασίλειος, ως απλός ιερέυς, με δύο ιερείς. Ο ναός όπου έγινε η Θεία Λειτουργία κτίσθηκε από την αδελφή του κα. Σωτηρία Αποστολοπούλου και την παρακολούθησαν γύρω στις 50 ψυχές.

Η Θεία Λειτουργία για όσους ήμασταν στον ναό ήταν μια αληθινή μυσταγωγία, γιατί ο Σεβασμιώτατος ένδακρυς ιερούργησε το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας. Κυριολεκτικά ο μικρός και απέρπιτος αυτός ναός έγινε ένα άλλο όρος Θαβώρ, όπου ο Κύριος αποκάλυψε μία ακτίνα απ' την Θεότητά Του και οι Απόστολοι έγιναν «επόπται της αυτού μεγαλειότητας».

Γνωρίζω ότι προσκρούω στην ταπεινοφροσύνη του, αλλά η καθημερινή επικοινωνία μαζί του με βοηθάει να συνειδητοποιήσω το μεγαλείο του εκκλησιαστικού ανδρός. Και αυτό, γιατί:

1) Έγινε επίσκοπος χωρίς να το ζητήσει. Μαθήτευσε παρά τους πόδας του Αρχιεπισκόπου των οραματισμών και της ευθύνης, του Αρχιεπισκόπου Ιερωνύμου Κοτσώνη, επί των ημερών του οποίου η εκκλησία μας μεγαλούργησε.

Ο Ευρίπου Βασίλειος δεν παρακάλεσε Μητροπολίτες, δεν έδωσε χρήματα, ούτε «φίλησε ποδιές» για να γίνει επίσκοπος. Για την εκλογή του ισχύει η περιλάλητη φράση του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου για τον Μέγα Βασίλειο «ουκ επιδιώξας την αρχήν, αλλά υπό της αρχής επιδιωχθείς».

Η κλήση του στο επισκοπικό αξίωμα έγινε με το φωτισμό του Αγίου Πνεύματος.

2) Είναι διαμάντι ηθικής.

Όταν συναναστρέφεται τον Άγιο Ευρίπου θαυμάζει το ήθος του, την ακεραιότητά του και την σωφροσύνη του, και στην Αθήνα όταν ήταν Επίσκοπος και στο Αγρίνιο που μένει με την αδερφή του ζει ως απλός καλόγηρος, χωρίς ανέσεις και περιποιήσεις, με αυτάρκεια και λιτότητα, με ασκητικό ήθος και φρόνημα.

Χαίρεται όταν βλέπει παλαιούς και νέους κληρικούς να υπηρετούν την εκκλησία μας με ζήλο Θεού, με πίστη και καθαρότητα, με απλότητα και ταπεινωση, με ορθόδοξο φρόνημα και αγωνιστική διάθεση.

Αντίθετα λυπάται και αντιδρά όταν στην ιεραρχία και στον ιερό κλήρο, χειροτονούνται πρόσωπα διαβεβλημένα και ανάξια να υπηρετήσουν το Άγιο Θυσιαστήριο.

Είναι παλαιός ιεράρχης και ξέρει πολλά, και γι' αυτό ο πόνος του επιτείνεται. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον στενοχωρείται όταν γίνονται κληρικοί με κωλύματα ιερωσύνης.

Συνεχώς έχει στον νου του, τα λόγια του ιερού Χρυσοστόμου προς κάθε κληρικό. «Ηξιώθης, αδελφέ, ευαρεστείν τω στρατολογήσαντι σε, εν αγνεία και εν δικαιοσύνη και σοφία πνευματική και εν λαμπρά παρθενία». (PG 48,1070)

3) Αδικημένος Ιεράρχης.

Η ανάδειξή του σε επίσκοπο δεν αλλοίωσε τον χαρακτήρα του και την συμπεριφορά του. Αυτό σημαίνει ότι ως Ιεράρχης είναι πάντοτε ευθύς και σταθερός στις πεποιθήσεις του και τις αρχές του. Ως εκ τούτου μισεί την κολακία και την υποκρισία. Θέλει σε όλες τις εκφάνσεις της πνευματικής του ζωής και διακονίας να συμπεριφέρεται με αξιοπρέπεια και διαφάνεια. Εάν οπωσδήποτε έκλεινε το στόμα του και συμβιβαζόταν θα γινόταν Μητροπολίτης χωρίς καμμία δυσκολία.

Μπορεί να μην διώχθηκε όπως οι 12 Μητροπολίτες, αλλά επειδή ήταν βοηθός επίσκοπος των μακαριστών Αρχιεπισκόπων κ.κ. Σεραφεΐμ και Χριστοδούλου, ζούσε επιτακτικά και καθημερινά το μαρτύριο της συνεδήσεως. Την ίδια τακτική εφήρμοσε και ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος.

Είναι φοβερό! Τρεις Αρχιεπίσκοποι δεν στάθηκαν ικανοί να τακτοποιήσουν τον έντιμο ιεράρχη σε μία μητρόπολη, όπως βεβαίως και τον Μητροπολίτη Αττικής Νικόδημο και τον Αχελώου Ευθύμιο. Ο Θεός να λυπηθεί όλους εκείνους τους ιεράρχες που δεν έδειξαν την στοιχειώδη φιλανθρωπία.

Γι' αυτό ο αδικημένος ιεράρχης έφυγε από την Αρχιεπισκοπή και ήρθε για να ζήσει στην γενέτειρά του, στο Αγρίνιο, μακριά από τις ίντριγκες, τα αδελφικά μαχαιρώματα, τα μαγειρέματα της Συνόδου, τις εκτροπές στα θέματα της Ορθοδόξου πίστεως, τους εναγκαλισμούς με τον Πάπα και τους Οικουμενιστές που μιλούν για «μεταπατερική και συναφειακή» Θεολογία, τους συμβιβασμούς με την κυβέρνηση που θέλει να φέρει την «κάρτα του πολίτη» και με την ένοχη σιωπή, που επιδεικνύουν οι περισσότεροι ιεράρχες.

Γι' αυτόν ισχύουν τα λόγια του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου όταν παραπήθηκε από Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως:

«Ζητώ τιν' οικείν εκ κακών ερημίων
οι μοι το θείον νώ μόνον ζητούμενον
ελπίς τε κούφη των άνω γηροτρόφος»
(Ζητώ κάποιον έρημο τόπο μακριά απ' την κακία
όπου θα αναζητώ μόνο με την σκέψη τον Θεό
και την ελπίδα που δίνει φτερά στα γηρατεία για τα ουράνια.)

Αρχιμανδρίτου Παύλου Ντανά
Ιεροκήρυκος

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, τα Θεοφάνεια η μεγάλη συμμετοχή του αγωνιζόμενου λαού, με υψωμένα πανό διαμαρτυρήθηκε για τα κακώς συμβαίνοντα στην τοπική μας εκκλησία

Η διαμαρτυρία μας την Πρωτοχρονιά παρά το κρύο, ήταν από τις μεγαλύτερες από προσέλευση κόσμου

ΨΑΛΤΙΚΑ

ΟΙ ΚΑΤΗΧΗΤΕΣ

Η προπαγάνδα της Μητρόπολης Λάρισας όσον αφορά το... πλήθος των κατηχητών είναι παροιμιώδης.

Πριν από 2 χρόνια μας πληροφορούσαν ότι ανέρχονταν στους διακόσιους (200). Φέτος όμως στην κοπή της πίτας μόλις ξεπερνούν τους δέκα (10) όπως φαίνεται στη δημοσιευθείσα φωτογραφία. Τι τραγικό να ζουν μέσα στο ψέμα! Κι αν οι δέκα αποτελούν τον πραγματικό αριθμό, οι 190 πού βρίσκονται;

Ι.Ε.Κ.

Τι έγινε με το εκκλησιαστικό Ι.Ε.Κ. της Ι. Μητρόπολης Λάρισας, το διαφημιζόμενο ως «υψηλής ποιότητας κατάρτισης»; Σταμάτησε να λειτουργεί ή μήπως δεν λειτουργήσε ποτέ; Υπήρχε μόνο στα χαρτιά; Κι αν δεν λειτουργήσε, πού πήγαν τόσα χρόνια οι επιχορηγήσεις; Ποιος τις πήρε; Έγινε κάποιος έλεγχος από το 2006; Εμείς ρωτάμε. Γιατί από τις 15/12/2009 υπάρχει σιγή!!!

ΛΑΘΟΣ ΥΠΕΡΤΙΤΛΟΣ

ΑΝΑΔΕΙΞΗ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ Χ. ΣΤΕΡΓΙΟΥΔΗ

Οι άξιοι διάδοχοι του Ι. Χρυσοστόμου

χει οδίασπαστη ην αρχαιότητα τιο και πολλά ακτηρίζουν και ο σε νοούς, αί-υ κοινοβουλίου. ην παρουσίαση ανακομδή των ου του Χρυσο-ίτη της ταφικής εν βυζαντινών-ογίας του ΑΠΘ κη, που παρουν κατάμεστη αί-

«Οι άξιοι διάδοχοι του Ι. Χρυσοστόμου».

Φωτογραφία και υπέρτιτλος ασύμφωνοι. Γκάφα του συγγραφέα και διοργανωτή της εκδήλωσης. Ο υπέρτιτλος έπρεπε να γράφει: «Οι άξιοι διάδοχοι του Αρσακίου» διότι έχουν κοινά στοιχεία:

Ο Αρσακίος άρπαξε το θρόνο του Χρυσοστόμου και ο Ιγνάτιος άρπαξε το θρόνο του Θεολόγου.

Ας μη παραχαράζουμε την ιστορία διότι το πράγμα, με τον ελαφρότερο χαρακτηρισμό καταντάει θλιβερό!

ΕΠΕΣΑΝ ΟΙ ΜΑΣΚΕΣ Ο Δημητριάδος Ιγνάτιος

Γηραιός επίσκοπος της Πρωτεύουσας, με την εκλογή του Ιγνατίου (Γεωργακόπουλου) ως Μητροπολίτη Δημητριάδος σε γενόμενη συζήτηση, μας εκμυστηρεύτηκε ότι: Ο νέος Δημητριάδος είναι πολύ επικίνδυνος. Σύντομα θα αποκαλυφθεί όταν πέσει η «μάσκα».

Και πράγματι, με την προεδρία της «Βιβλικής Εταιρείας», την Ακαδημία Θεολογικών Σπουδών, τα συλλείτουργα, τις παπαδίνες, την μεταπατερική Θεολογία, την λειτουργική δημοτική μετάφραση... έπεσαν οι μάσκες.

Ορθόδοξοι χριστιανοί Βολιώτες, γρηγορείτε!!

Πειθαρχίαν οφείλομεν μόνον εις τον Θεόν...

Κύριε Διευθυντά,

Κουρασθήκαμε να ακούμε κάθε τόσο, υπακοή στον επίσκοπο. «Ο επίσκοπος είναι εις τόπον και τύπον Χριστού». Γι' αυτό οφείλετε πάντοτε απόλυτον υπακοήν σ' αυτόν. Προσέχετε, λέγουν, διότι αυτά γράφει ο άγιος Ιγνάτιος ο Θεοφόρος. Ποτέ, όμως, απ' αυτούς δεν ακούσαμε τίποτε, το τί λέγουν για τους κακούς Επισκόπους οι μεγάλοι Πατέρες της Εκκλησίας, οι οποίοι ασφαλώς ε γνώριζον καλύτερα από τους σημερινούς, καλοαναθρεμμένους «μισθωτούς ποιμένες» τους λόγους του θεοφόρου αγίου Ιγνατίου. Για τους «μισθωτούς» αξίζει να σημειωθεί ότι ο κ. Σημίτης, προ έτους και παραμονές των εκλογών, όπως ακούσθηκε, εδιπλασίασε τους μισθούς των Αρχιερέων και τώρα έχει να τους προσφέρει για δώρο, ένα πακέτο εκατόν είκοσι εξ (126) δισεκατομμυρίων δρχ., από τα «ρωμαιοκαθολικά κονδύλια»! Δηλαδή ο πειρασμός της Ρώμης προτείνει με «ευγένειαν» προς τον Ορθόδοξο κλήρο: «ταύτα πάντα δώσω σοι, εάν πεσών προσκυνήσης με»! Έτσι πλέον εξηγούνται πολλά αντιφατικά και σκανδαλώδη πράγματα που συμβαίνουν στον ιερό χώρο της Εκκλησίας.

Χάριν συντομίας, λοιπόν, αναφέρουμε μόνον δύο γνώμες μεγάλων Πατέρων της Εκκλησίας:

Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, τον οποίον οι κακοί Ποιμένες της Βασιλευούσης τον εσυκοφάντησαν, τον καθήρεσαν και τον εξώρισαν εις την αφιλόξενη έρημο του Καυκάσου - όπου τελικά απέθανεν από τις πολλές κακουχίες - χαρακτηριστικά λέγει: «Ουδέν δέδοικα ως επισκόπους, πλην ελαχίστων». **Ο δε Μ. Αθανάσιος**, «ο ηρωικότερος των άγιων», ο οποίος υπέστη δεκαπέντε και πλέον εξορίες, συνιστά στους χριστιανούς να φεύγουν μακριά από τους Πνευματικούς ποιμένες, εκείνους οι οποίοι με λόγο και έργο σκανδαλίζουν. Γράφει, λοιπόν, ο μαρτυρικός ιεράρχης εις τα «Εξηγηματικά αποσπάσματα εις τον Ματθαίον» Κεφ. ε', στίχ. 29 (Migne 27, 1369, και Π. Τρεμπέλα Υπόμνημα σελ. 102): «Βαδίζοντες την απλανή και ζωηφόρον οδόν οφθαλμόν μεν εκκόψωμεν σκανδαλίζοντα μη τον αισθητόν, αλλά τον νοητόν. Οίον εάν ο επίσκοπος ή ο πρεσβύτερος οι όντες οφθαλμοί της Εκκλησίας, κακώς αναστρέφονται και σκανδαλίζουν τον λαόν, χρή αυτούς εκβάλλεσθαι. Συμφέρον γάρ εστίν άνευ αυτών συναθροίζεσθαι εις ευκλήριον οίκον ή μετ' αυτών εμβληθήναι ως μετ' Άννα και Καϊάφα εις την γέννην του πυρός».

Περί του σοβαροτάτου ζητήματος της υπακοής εις τους Επισκόπους, ικανά γράφει ο ομολογητής Καθηγητής του Πανεπιστημίου και επίτ. Πρόεδρος της ΠΕΘ κ. **Κωνσταντίνος Δ. Μουρατίδης** εις την υπό έκδοση πρωτότυπο μελέτη του: «Ο Επίσκοπος διάκονος ή δεσποτής».

Συνεπώς, όταν οι πνευματικοί Ποιμένες μένουν απαθείς εμπρός εις μεγάλα ηθικά, δογματικά, οικονομικά κ.ά. σκάνδαλα, χωρίς να τιμωρείται ούτε ο κατηγορούμενος, ούτε ο κατηγορος κληρικός ως συκοφάντης. Ούτε καν μία έστω διαμαρτυρία να γίνεται. Όταν, λοιπόν, ο Επίσκοπος δεν ορθοτομεί τον λόγον της Αληθείας και διδάσκει κακόδοξα, όπως λ.χ. ότι «οι προγαμιαίες σαρκικές σχέσεις (= πορνεία) δεν είναι κακόν, ή ότι ο αιρεσιάρχης Πάπας είναι «άγιος αδελφός», ή ο «άγιος πατήρ της Ρώμης» κ.λπ., τότε η ανυπακοή του πιστού στον σκανδαλοποιό Ποιμένα είναι επιβεβλημένη και από τον Θεόν ευλογημένη και σωτήριος. Έτσι ο πιστός μιμείται την ιερά αντίσταση του πρωτοκορυφαίου Αποστόλου Πέτρου και των άλλων Αποστόλων, προς τους θρησκευτικο-πολιτικούς άρχοντες του Ισραήλ! Βροντοφωνάζει και εκείνος με αυτούς: «Πειθαρχείν δεί Θεώ μάλλον ή ανθρώποις» (Πραξ. ε', 29).

Αυτό κάνουν πάντοτε οι πιστοί στρατιώτες του Χριστού. Ανυποχώρητοι και ασυμβίβαστοι με κάθε εξουσία, κρατική ή εκκλησιαστική, όταν νοθεύεται το Ορθόδοξον ήθος και δόγμα και προσβάλλεται έτσι η αληθινή Πίστις.

Περ. «Μαχόμενη Ορθοδοξία»

Μετά τιμής
Α. Παπαδόπουλος
Ιερέυς